

ARONAS

PAGASTA VĒSTIS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 85
JŪNIJS
2016

*viss skaistais ir vienkāršs
un parasts bez gala
viss labais ir svētīgs un saprotams
tu skaistumā atrodi dvēseli savu
un atdodot dvēseli vari to rast*

*lai paliek vien sīkums
tas augs atkal tevī
lai paliek vien mazums
tas tavs
tas tavs*

*starp ziedošām pienuēm
dzied lakstīgala
ber cīrulis treļļus
un dzeguze sauc*

*viss skaistais ir vienkāršs
un parasts bez gala
ir Latvijai pļavas un pakalnu birzs
ar strīpainiem svārkjiem stāv bērzu sardze
un te
tikai te sauc dzeguzes balss...*

(I. Tora)

*Mūsu dvēseles meklē mieru tepat Latvijā –
savā zemē, kur gaidot Līgonakti, iepinam
vainagā margrietiņas balto ziedus un
sarkanā āboliņa galviņas, istabā ienesam
smaržīgās kalmes.*

*Lai Dvēsele atrod sevi Saulgriežu
dziesmās un skaņās un piepildās priekā!
Tieši šeit ir mūsu pļavas un lauki, šeit
iegūstam mieru, kāpjot kalnā Jāņu
ugunskuru iedegt.*

*Dziediet dziesmas Saulgriežu naktī,
dejojiet līdz dvēseles skaņām,
jo te – mūsu zemē, tikai šeit
mieru rast varam!*

L. Vanaga

Avižu veidotāju tikšanās

20. maijā Aronas pagasta avīzes veidotāji sagaidījām ciemiņus – avižu redaktorus un viņu palīgus uz gadskārtējo tikšanos.

Pusvienpadsmitos – tikšanās, smaidi un priecīgi sveiciens pie Kusas sporta zāles. Sagaidījām Aronas pagasta pārvaldes vadītāju Andreju Piekalnu, devāmies uz multifunkcionālo centru „1. stāvs”, kur tā saimniece Iveta Kaparkalēja iepazīstināja ar Centra darbības virzieniem, realizētajiem projektiem un iekārtotajām telpām. Drosmīgākā dāma no „Klānu Vēstīm” pat pamēģināja bumbiņu vannu. Šeit ir gan skolu jauniešiem pievilcīgas iespējas – spēles, biljards, galda teniss, datori, arī virtuve, kuros dažādos gadskārtu ieražu svētkos ko īpašu pagatavot.

Kusēniešiem iespējas pret noteiktu samaksu izmantot dušas, veļas automātu. Ļoti apmierinātas ir sieviešu ansambļa „Mārtiņprozes” dalībnieces, jo uz mēģinājumiem nav jākāpj uz mūzikas klasi ceturtajā stāvā. Daudzi izmēģinājuši savu roku veiklību keramikas pulciņā un gleznojuši pamatskolas direktora Agra Sāra vadībā. Realizēti projekti, kas ļāva iepazīt Franciju, Vāciju, sagaidīt ciemiņu pie mums.

Tālāk Lauteres KN saimniece Rudīte Prikule sagaida viesus ar kafiju un pīrādžiņiem, iekārtojām avižu izstādi, kuru ar interesi aplūkojam, salīdzinām...

Tad Aronas pagasta pārvaldes vadītājs Andrejs Piekalns atklāj avižu redaktoru un aktīvāko veidotāju tikšanos.

Mūsu pagasta tapšanu pašreizējās robežās, skaistākās vietas, saimniecisko un kultūras dzīvi prezentēja PII „Sprīdītis” vadītāja, vides gide un viesmīlīgā „Lielo Kupru” saimniece Silvija Čurkste. Avižu veidotāji pastāstīja par savu darbošanos, visi norunājām nākošo gadu tikties Liezēres pagastā.

Ar dziesmām mūs iepriecināja Zane Imša (bijusī līdēriete Zane Martinova), viņas meitiņas Māra un Maija, skolotājs Oskars Gailītis.

Strap avižnieku stāstiem un dziesmām – Aronas pagasta pensionāru vadītājas Dzidras Petrovas iekušanās Lauteres muižas mantnieces tēlā un „Mežābeļu” dāmu skečs – „Runājiet klusāk!”

Tālāk ceļš uz brīvdienu mājām „Lielie Kupri”, lai priecātos par mieru un klusumu, izveidotajām atpūtas vietām un telpām, nedaudz „iekustoties” rotaļās, krāsotu ar dabas materiāliem. Pusdienojām, slavējām Ingūnas vārīto skābeņu zupu un „Erantes” meiteņu atvesto klingēri.

Daba mūs lutināja ar saulainu un siltu laiku, arī garastāvoklis visiem bija līdzīgs. Interesanta tikšanās – jaukā dienā!

Klausāmie viens otru.

Pie Silvijas „Lielajos Kupros”.

Laima Vanaga

Izlaidums bērnodārzā

Absolventi (pirmā rinda no kreisās):

Laimrota Grunte – Mākslinieciska, ar labu izdomu, labas zināšanas matemātikā, patstāvīga, draudzīga, labi risina krustvārdu mīklas.

Madara Pūce-Freja – Draudzīga, izpalīdzīga, strādīga. Prot sadzīvot ar vienaudžiem. Labi padodas matemātika. Lasa ar izpratni.

Nauris Glāznieks – Komunikabls, dzīvespriecīgs, aktīvs. Matemātikā saskaita un atņem. Pārliecināti prot izteikties par daudzām tēmām, prot aizstāvēt savu viedokli. Lasa, ir ļoti laba atmiņa.

Viktorija Ābola – Akurāta, kārtīga, ir laba atmiņa, lasa, interesanti radošie darbi, izcilas matemātiskās spējas.

Lāsma Beķere – Patstāvīga, komunikabla, sportiska. Ir

2016. gada 27. maijā pirmsskolas izglītības iestādes „Sprīdītis” izlaidumnieki un skolotājas.

mākslinieciskā iztēle. Matemātikā labi risina uzdevumus. Latviešu valoda bagāta, lasa labi. Patstāvīgi risina krustvārdu mīklas.

Skolotājas (pirmā no kreisās):

Simona Šņucīte Sudāre – Pirmās dziesmiņas, pirmie deju soliņi, mūzikas saklausīšana un ritma sadzirdēšana. Visu apguva kopā ar mūzikas skolotāju.

Lilīta Kazuša (skolotāja palīdze) – Piedalās visos grupas notikumos. Ir atsaucīga, atraktīva un prasīga.

Elga Šņucīte – Pacietīga, mīļa, labestīga. Prot lēnām un pacietīgi iemācīt gan matemātiku, gan burtus. Prot atraktīvi piedalīties pasākumos. Labi saprotas ar vecākiem.

Elīna Pelše – Mācās pirmsskolas pedagogi. Pirmā pedagogiskā darba pieredze. Mūsu bērnodārzīņa absolvente. Centīga, pozitīva, radoša.

S. Čurkste,
PII „Sprīdītis” vadītāja

Izlaidums Kusas pamatskolā...

11. jūnijs, apmākusies sestdienas pēcpusdiena, taču skolas vestibilā pulcējās uzposušies absolventu ciemiņi, smaržo ziedi, skan mūzika.

Bet vispatīkamāk redzēt viņus – 6 absolventus, svētku tērpos, nedaudz satrauktus, neierasti nopietnus un pieklusušus, šā gada absolventus, kurus svinību telpā ievadīja direktors Agris Sārs un audzinātājs Andris Jansons.

Apliecību izsniegtu vada mūsu kādreizējā skolotāja Iveta Bērziņa, sirsnīgus apsveikuma vārdus saka direktors, viņu 1. klases audzinātāja Ilona Sāre, arī pagasta pārvaldes vadītājs Andrejs Piekalns. Aināra un Dāvja tēvi pateicas skolotājiem par darbu deviņu gadu garumā.

Noskaņai – klases audzinātāja un Ivetas Bērziņas dziedātās dziesmas, absolventes Betijas saksofona spēle, Montas lasītā dzeja un visas klases dziedātā dziesma. Audzinātāja ceļavārdi un neliels absolventu raksturojums, ar daļiņu no tā uzdrīkstos iepazīstināt jūs, lasītāji:

Betija Bērziņa – jautra un sabiedriski aktīva meitene, klases pasākumu „dvēsele”, palīgs audzinātājam, sportiska, arī saimnieciska, rakstījusi labus domrakstus, mācībās spēju robeža vēl netika sasniegta, vēl ir, kur tiekties.

9. klase pēdējā zvana svētkos.

Ainārs Breidaks – dzīvesprieka pārpilns, ļoti kustīgs, spējīgs, „sava ceļa gājējs” ar labiem panākumiem startējis CSD sacensībās skolā, novadā, valstī.

Agris Caune – jaunietis „zelta rokām”, prasmīgs, zinošs palīgs vecmāmiņas zemnieku saimniecībā, uzticētos darbus tur veic ar pienākuma apziņu. (Paldies vecmāmiņai Rūtai, kas pratusi Agrī veidot darba prasmi un darboties gribu.) Skolā mācījās maz, galva laba, spēja apgūt paredzēto, dažkārt

saasināta taisnības apziņa.

Monta Jansiņa – iekļāvās klases kolektīvā pirms 2 gadiem, pārnākot no Praulienas pamatskolas, par kuru atsauca ar cieņu un pateicību. Mācībās uzcītīga, mērķtiecīga, tāpat kā Praulienā darbojās skolas teātrī, uzstājoties gan Degumniekos, gan Siguldā, Variešos un pie mums. Prot sadarboties ar skolotājiem, jaunāko klašu skolēniem, spējīga pastāvēt par sevi. Klases pasākumos arvien izpilda solīto. Rakstīja labus domrakstus, 2015. gadā uzvarēja I. Indrānei veltītajā domrakstu konkursā.

Līna Maskalēnoka – sabiedriskā, skaļa un jautra, labprāt palīdzēja Betijai klases norisēs un MC „1. stāvs” vadītājai I. Kaparkalējai, taisnības meklētāja, kurai jācenšas kļūt nopietnākai mācību darbā, apziņoties un pilnveidojot savas spējas.

Dāvis Stērninieks – kluss, uzcītīgs, ar loģisko domāšanu apveltīts. Ko apguva ar izpratni, prātā palika ilgi, darīja visu lēnām, bet pamatīgi, visbiežāk nevis iniciators klases pasākumos, bet izpildītājs. 2015./2016. m.g. novada fizikas olimpiādē ieguva 3. vietu, bet matemātikas olimpiādē – atzinību.

Lai jūsu izvēlētajos ceļos labi cilvēki un veiksmē!

L. Vanaga

„Atdzīvojas fotogrāfija”

Pēdiņās tāpēc, ka tā sauc vienu no teātra sporta spēlēm. Iedomājieties, ka no fotogrāfijas palēnām esmu izkāpusi es un vēlos nedaudz raksturot savus kolēģus. Fotogrāfija tapusi šopavasār, un mans raksturojums – subjektīvs.

Jā, sieviešu – skolotāju pārsvars acīmredzams.

1. rindā no kreisās – 1. klases audzinātāja **Vita Frīdvalde**, rokdarbniece un mājturības skolotāja, aktīva dzīvesveida piekritēja, Kusas skolēnu mācību firmas „Iespēja” vadītāja, Līvas un Edgara mamma, nu jau arī dokumentālās filmas „zvaigzne” kopā ar saviem pirmklasniekiem, viņu filmēšanā pēdējā šā mācību gada dienā pārsteidz režisoru un operatoru ar varēšanu „iesēsties špagatā”!

1. rindā Vitai līdzās sākumskolas 3. klases audzinātāja **Iveta Ļubovicka** – uzņēmīga tautisko deju kolektīva vadītāja, kuras dejotāji skatē ieguva 1. pakāpi, kura 28. maijā savējos aizveda uz sadancošanas Ludzā. Pati skolotāja arvien ir dejojusi gan tautiskās dejas Ērgļos, Liezērē, Vecpiebalgā, gan Īmijdejas Kusā, var arī citām dāmām tās iemācīt. Viņa lieliski spēlē Liezēres KN amatierteātrī „Reālisti”, ja nepieciešams, šarmanti, ar izdomu novada pasākumus, labprāt uzdzied, Santas un Arta mamma, valodā tieša un dzīvespriecīga.

Agris Sārs – mūsu direktors, latviešu valodas, literatūras un vizuālās mākslas skolotājs. Glezno, piedalās izstādēs, iekārtojis gleznu galeriju mājās, lasa un pats sacer dzeju, spēlē ģitāru un dzied. Direktora vadītā CSD pulciņa atsevišķi bērni un arī skolas komanda izcili startē novadā, Latvijā un ārzemēs. Tautskolas nodarbībās gleznot māca arī pieaugušajiem, viņu gleznoto ziedu izstāde nesen bija vērojama Lauteres KN. Laipns, savaldīgs, dažreiz šķiet – pārāk, bet varbūt tādām jābūt tik sievišķīga kolektīva vadītājam? Mārtiņa, Dāvja un Jāņa tēti.

Inese Skraustiņa – angļu valodas skolotāja, 8. klases audzinātāja, ļoti darbīga, iecītīga, eleganta un laipna. Cenšas angļu valodas stundas padarīt interesantas, sadarbojas ar kaimiņu skolas angļu valodas skolotāju. Māca svešvalodas arī pieaugušajiem, darbojas, veidojot Sajūtu taku savā īpašumā, rosina bērnus piedalīties dažādos konkursos. Ivo, Anetes un Sintijas mamma.

Inese Ikauniece – 2. klases audzinātāja, ļoti mierīga, sievišķīga un sirsnīga, arī sportiska. Māk iedvesmot savējos, un viņu uzstāšanās skolas sarīkojumos, piemēram, POP ielā, bieži vien pārsteidz. Mēro ceļu uz

darbu no Madonas.

Zanes mamma, labs draugs un padomdevējs Alisei, Nilam, saprot, atbalsta un palīdz vīram Gunāram viņa trauksmainajā darbā Smecersila Sporta kompleksā.

Agnese Caune – sporta skolotāja. Visjaunākā no skolotājiem, aktīva sportiste, trāpīga šāvēja, nereti piedalās starptautiskās sacensībās. Stingra, prasīga. Viņas vadītajās stundās bērni bieži slēpo Smecersila trasē. Dārtas un Gustava mamma.

Aina Spūle – latviešu valodas un literatūras skolotāja, skolas bibliotekāre. Rosina skolēnus piedalīties domrakstu konkursos. Liela lasītāja, mīl teātri, darbojas Lauteres amatierteātrī „Aronieši”. Kusā Aina ieradiesies pēc Rīgas Kultūras un Izglītības darbinieku tehnikuma absolūvēšanas, strādājusi Kusas bibliotēkā, tad pārnākusi uz skolu, kur strādā vēl šobrīd. Neplīna laika studijās iegūta augstākā pedagoģiskā izglītība, Aināra mamma.

Andris Jansons – matemātiķis, fizikas, informātikas, mājturības skolotājs, 7. un 9. klases audzinātājs, skaisti dzied, spēlē teātri, maksšķerņnieks, pārņēmis no tēva bišu dravu Vestienā, māca arī Lazdonas skolēnus. Ilzes, Kārļa un Oskara tēti.

Inese Briška – 6. klases audzinātāja, bioloģijas, vēstures un krievu valodas skolotāja. Vitāla, smaidoša, atrod kopēju valodu gan ar skolēniem, gan viņu vecākiem. Prasīga mācāmo priekšmetu apgūvē. Mamma Renātei un Endijam.

Ērika Pūce – direktora vietniece mācību darbā, ģeogrāfijas, ķīmijas un sociālo zinību skolotāja. Zinoša, stingra. Lai iegūtu ķīmijas skolotājas sertifikātu, Ērika mācījās tālākizglītības programmā – tagad mums ir pašiem sava ķīmijas skolotāja! Rosina savus audzēkņus piedalīties Jauno ģeogrāfu

skolas nodarbībās. Meitas Gunas mamma.

Iona Sāre – latviešu valodas un literatūras skolotāja, 5. klases audzinātāja, daudzu interesantu projektu iniciatore un vadītāja, iesaista tajos arī pagasta ļaudis, mierīga, sirsnīga, daudz lasa, rosina audzēkņus piedalīties domrakstu konkursos. Mārtiņa, Dāvja un Jāņa mamma.

Zaiga Stupāne – matemātikas skolotāja, ļoti precīza, darbīga, gatava matemātikas skaidrību un loģiku iemācīt ikvienam interesentam stundās, konsultācijās un ārpus tām. Mīl ziedus, darbošanos mazdārzīnā, skaisti dzied, iecītīga, glīts rokkraksts. Aigara un Normunda mamma.

Fotografēšanas brīdī klāt nebija darbīgā MC „1. stāvs” saimniece Iveta Kaparkalēja, kura ne vienam vien jaunajam kusēnietim palīdzējusi apgūt dažu grūtu skaņu izrunāšanu, kādreiz vadījusi līdzpārvaldi, tagad ar skolēniem, MC apmeklētājiem, organizē daudz interesantu pasākumu. Saprotosa, saimnieciska, enerģiska. Anetes un Signes mamma.

Viņos ir gan atšķirīgais, gan kopīgais: 4 Liepājas, 2 Daugavpils Pedagoģisko augstskolu absolventi, 4 beiguši Latvijas Universitāti, 1 RPIVA, Sporta akadēmiju.

Viņi ir zinoši skolotāji un jauki, atsaucīgi kolēģi. Es nebaidos atzīt – labi skolotāji. Varbūt kādam no bērnu vecākiem liekas, ka tikai kādā no Madonas 3 skolām iespējams iegūt kvalitatīvu pamatizglītību, apgalvoju – tas iespējams arī Kusā, to pierāda mūsu absolventu sekmes Madonas ģimnāzijā, abās vidusskolās. Kristers Liepups šogad piedalījies 2 mācību olimpiādēs, vācu valodā – uzvarējis! To pierāda arī sabiedriski aktīvie Edgars Kalniņš, Laura un Mārgers Smudži, arī tie, kas jau beiguši

turpinājums 4. lpp.

augstskolas un sekmīgi veido savas profesionālās karjeras, par kuru veiksmēm un labajiem darbiem dzirdot, lepojami, ka viņi bija mūsējie.

Vēl kāds Kusas pamatskolas sekmīgā darba dokumentāls apliecinājums – 2016. gada 10. maija Lēmums par akreditāciju. Akreditācijas ekspertu komisijas ziņojumā Kusas pamatskolas darbības un izglītības programmas īstenošanas kvalitāte novērtēta:

„Pamatojoties uz MK noteikumu Nr. 852 38. punkta 38.1., 38.6 apakšpunktā 40. punktā, 42. punktā un 55. punkta 55.2. apakšpunktā noteikto un akreditācijas komisijas priekšlikumu, kvalitātes dienests nolēmj:

1. akreditēt izglītības iestādi uz **sešiem gadiem**;

2. akreditēt izglītības programmu *Pamatizglītības programma* (kods 210111110, licence Nr. V-4498, īstenošanas vieta: Sko-

las iela 3, Kusa, Aronas pagasts, Madonas novads) uz **sešiem gadiem**;

3. akreditēt izglītības programmu *Speciālās pamatizglītības programma izglītojamajiem ar mācīšanās traucējumiem* (kods 21015611 licence Nr. V-1188, īstenošanas vieta : Skolas iela 3 , Kusa, Aronas pagasts, Madonas novads) uz **sešiem gadiem**.”

„Aronas Pagasta Vēstis” apsveic mūsu skolas saimi ar lielisko darba novērtējumu!

L. Vanaga

Par skolu dažās rindās...

Neparasti šopavasār Kusas skolā bija Mātes dienas svētki – koncerts, kurā piedalījās ne tikai skolēni, bet arī paši vecāki.

Vecāku padomes dāmas dziedāja, 6. klases uzstāšanās ar teatrālo Raimonda Paula dziesmu popūriju un dejām izsauca sajūsmu skatītājos. Tautisko deju kolektīvs izpildīja dejas, ko sagatavoja novada skatei, vēlreiz klausījāmie dažus Popielas numurus un astotās klases meiteņu dzidrās dziesmas.

Pēc māmiņu sveikšanas un koncerta – baltā galdauta svētki, 2. stāva foajē ar 6,60 metru garu torti (summējot visu klašu ceptās tortes).

Paldies, Aira, par tavām un vecāku padomes idejām, paldies, klašu audzinātāji, par atsaucību.

Par CSD sacensībās Rīgā stāsta dalībnieks Oskars Jansons:

1. un 2. jūnijā „Jauno satiksmes dalībnieku forums 2016” Latvijas fināls pirmo reizi notika Biķerniekos. Komandā mēs bijām: Sabīne Bērtiņa, Marta Šimane, Oskars Jansons un Ritvars Raize. Šīm divām dienām mēs bijām trenējušies intensīvi pēdējo gadu skolas direktora Agra Sāra vadībā. Īpaši mācību gadu beidzot, kur mēs trenējāties katru dienu minimālais trīs stundas.

Šīs divas dienas bija ļoti saulainas un

karstas. Sacensību uzdevumos bija jāatbild uz 30 jautājumiem, kuri visi bija par ceļa satiksmes noteikumiem. Bija četras braukšanas trases un velo uzbūve, kur jāatrod kļūdas riteņa uzbūvē. Medicīna, kur bija gan teorētiski jāatbild uz jautājumiem, gan arī praktiski jāparāda dažādas situācijas. Interesants pārbaudījums bija uz maketabija, kurš bija uz skārienjūtīga galda. Ceļu

Satiksmes Noteikumi mums ļoti labi padevās, bet pietrūka punktu medicīnas un braukšanas pārbaudījumos – varbūt bijām satraukušies. Braukšanas pašā grūtākajā trasē vienīgais no visiem dalībniekiem bez kļūdām izbrauca Ritvars Raize. Viņš arī bija otrais labākais dalībnieks pēc punktiem.

Pirmajā vakarā bija daudz izklaizu, piemēram, uzstājās iluzionists un rādīja smieklīgus priekšnesumus, un teātra sporta audzēkņi no Rīgas. Pa nakti mēs palikām Andreja Pumpura 11. pamatskolā. Nākamajā dienā braucām atpakaļ uz Biķerniekos, un tur notika izklaides, un nekādas sacensības vairs nebija. Šīs dienas bija ļoti laba ēdināšana.

Pēc tam, kad visas stafetes bija beigušās, notika BMX triku izrāde, tad apbalvošana, kur mēs tikai par 11 punktiem palikām trešie. Pagājušo gadu Kusas komanda bija 2. vietā, bet aizpagājušo 1. vietā.

Sacensībās startējām labi, tikai dažos jautājumos bija neprecizitātes.

Šīs zināšanas mums noderēs dzīvē. Paldies skolotājam!

Apsveicam!

28. maijā Iveta Ļubovickas vadītais tautisko deju kolektīvs piedalījās svētkos Ludzā. Karsti un grūti, bet skaisti.

Lepojamies ar Jums!

L. Vanaga

Nāciju spēles Tartu

Kusas pamatskolai ir izveidojusies cieša sadarbība ar vienu no lielākajām Igaunijas pamatskolām – Tartu Marta Reinika pamatskolu (<https://www.reiniku.edu.ee/>), pateicoties atsaucīgajai angļu valodas skolotājai Riina Reinhold.

2015. gadā tika uzsākts un īstenots eTwinning projekts, kura rezultātā divas klases viesojās Tartu un pēc tam 2015. gada septembrī uzņēma Tartu skolēnus pie mums, Kusā. Savukārt 2016. gada maijā Kusas skolas komanda 25 cilvēku sastāvā direktora Agra Sāra un sporta skolotājas

Agneses Caunes vadībā piedalījās Tartu skolas organizētajās Nāciju spēlēs. Komandu pavadīja arī trīs mammas – Inese, Mārīte un Iveta. Tā kā šovasar notiek Vasaras olimpiskās spēles, tad Tartu skola savu jubileja nolēma atzīmēt ar vērienīgu pasākumu, kad visi skolēni sadalījās komandās, pārstāvēt kādu izlozētu pasaules valsti, visu gadu veica dažādus uzdevumus, izpētot savu nāciju un sporta dzīvi šajā valstī, bet maijā pasākums noslēdzās ar atraktīvu sporta spēļu programmu un mūsdienu deju lieluzvedumu.

Kusas skola pārstāvēja Latviju. Ziemā tika zīmēti spēļu logo. Ralfa Vilciņa logo ieguva atzinību un balvu – futbola bumbu. Pēc tam bija jāizgatavo divi plakāti – par savu valsti un par 10 valsts sportistiem. Skolā organizējam aptauju, kurā iesaistījās visu klašu skolēni (paldies vecāku padomēm!), skolotāji. Visvairāk balsu ieguva šādi Latvijas sportisti: Martins un Tomass Dukuri, Kristaps Porziņģis, Māris Štrombergs, Sandis Ozoliņš, Artūrs Irbe, Oskars Melbrādis, Ernests Gulbis, Zemgus Girgensons, Andris un Juris Šici. Savukārt kā

Latvijas raksturlielumi tika nosaukti: Brīvības pieminekļi, jūra ar smilšu lieldagu, Dziesmu un Deju svētki, Vecrīga, Rundāles pils, pašcepta rudzu maize, „Laimas” šokolāde, Gaiziņkalns, valsts himna un karogs, kā arī latviešu valoda.

Ko par šīm trim projektu dienām stāsta paši dalībnieki?

Samanta Stafecka (8. klase): „Tartu skola bija liela un skaista. Kad atbraucām, mūs sagaidīja angļu valodas skolotāja. Nolikām mantas un tad aizgājām uz kādu klasi, kur mums daudz ko paskaidroja, kā arī pasniedza bukletus un flešus, kas izskatās kā bankas kartes. Tad mēs uzvilcām mūsu superīgos baltos krekļus ar uzrakstiem „Latvija” un „Kusas pamatskola”. Mūs aizveda uz sporta muzeju, kur superīgākais bija tas, ka tur varēja izmēģināt visādus trenāžierus – ritēntrenāžierus un virves vilkšanu, un airēšanas trenāžieri. Tad mūs izvadāja pa Tartu vietām. Bija interesants tilts, kur, pāri ejot, vajadzēja aizturēt elpu un iedomāties vēlēšanos. Tad devāmies uz spēļu atklāšanas pasākumu, kur tika iedegta lāpa,

un tad kopā ar gandrīz 1000 igauņu skolēniem gājām garā gājienā uz skolu, nesot valsts karogu un plakātu ar uzrakstu „Lāti” (tas nozīmē – „Latvija”). Mēs nodziedājām viņiem dziesmu „Bēdu manu, lielu bēdu” un uzdāvinājām mūsu skolas garo, adīto šalli Latvijas karoga krāsās. Pēc tam devāmies skolā uz kopīgo latviešu un igauņu vakaru. Zināt, ko igauņi mums vēl uzdāvināja? Lielisku un stabilu soliņu, izveidotu medus kāres formā, jo bite ir viņu skolas simbols. Spēlējām interesantas spēles, pat paslēpes pa skolu. 19. maijā, neskatoties uz to, ka vakarā negājām gulēt, mēs piecēlāmies diezgan agri, bez grūtībām! Piedalījāmies visādās stafetēs un spēlēs uz laiku un punktiem. Gāja visādi, bet, ja būtu vēl saliedētāki, ietu daudz labāk. Kopumā šis pasākums bija kā dažus putnus palaist lielajā pasaulē un to iepazīt. Ceļojums ļoti satuvināja dažādu klašu skolēnus. Paldies visiem, kas organizēja un piedalījās šajā braucienā!”

Santa Bērtiņa par lielāko ieguvumu atzīst komunikāciju ar igauņu jauniešiem: „Ceturtdienas vakars bija pats jaukālais, foršākais un atmiņām pilnākais! Sāksim ar to, ka mēs gājām est vakariņas uz kafejnīcu. Mēs, trīs meitenes, apsēdāmies

vienā galda malā un gaidījām, kas mums sēdēs blakus. Un tās bija igauņu meitenes, mēs komunicējām angļiski un arī krieviski. Mēs ēdām fit un runājām par filmām, spēlēm, seriāliem un saviem mīļākajiem ēdieniem. Beigās ap mūsu galdu bija visi igauņi, bet bija arī smieklīgi momenti, piemēram, daži puiši sēdēja ar 3 igauņietēm un bija tik spītīgi, ka uz angļiski uzdotiem jautājumiem atbildēja latviski, un meitenes apvainojās. Un nāca pie mūsu galda, bija tik jautri! Liels paldies tām meitenēm no Igaunijas, īpaši pasakainajai Mijai, kuras mūs vakarā izvadāja pa pilsētas centru un parādīja ne vien dažādas interesantas vietas, bet arī populāru lielveikalu „Tasku”. „Tasku” nozīmē „kabata”, un viena meitene stāstīja, ka, ja kādam uzdāvina šī veikala dāvanu karti, tad uz tās ir uzrakstīts „taskuraha”, kas nozīmē „kabatas nauda”. Diezgan interesanti, vai ne?”

5. un 6. klases skolēni atzīst, ka piedalījušies ļoti interesantās sacensībās – lielās bumbas velšana, komandas biedru

celšana cauri lentēm dažādos līmeņos, virves vilkšana, lidojošā šķīvīša mešana, pretstafetes, kur gan nācies piedzīvot neveiksmi, jo divreiz izkritis stafetes kociņš. Ļoti patikušas arī aktivitātes starp sacensībām, kurās varēja nopelnīt bonusa punktus, piemēram, Luksofors, Mēmais šovs, vārdu nolasīšana pēc lūpām, Lielais dzelonis. Par svarīgiem ieguvumiem skolēni uzskata draudzēšanos un sadarbību gan pašiem savā starpā, gan ar igauņiem, kaut kā jauna mācīšanās, sportisko prasmi attīstīšanu, angļu un krievu valodas izmantošanu dzīvē. Direktors kā spilgtu iespaidu atceras skanīgo Latvijas vārda skandēšanu gājiena laikā. Sporta skolotāja akcentē draudzīgo savstarpējo atmosfēru, komandas azartu un kopā būšanas prieku.

Paldies igauņu draugiem un skolotāja Riinai par aicinājumu un viesmīlīgo uzņemšanu! Paldies vecākiem par atbalstu! Paldies Aronas pagasta pārvaldei par transporta finansēšanu un skolas saimniecēm par līdzi dotajām pusdienām!

Kā saka Samanta un pārējie – „Kusēnieši malači!” Lai sadarbība turpinās jaunā pakāpē, 2016. – 2018. gadā īstenojot nupat apstiprināto Nordplus Junior jauniešu apmaiņas projektu „Darbojamies kopā!”, kur Kusas un Tartu skolai pievienosies Klaipēdas skola kā koordinators.

Iespaidus apkopoja **Ilona Sāre**, starptautisko projektu koordinatore

Skolas teātrī

8. aprīlī Madonas novada skolu teātri pulcējās pie mums Kusas skolā savos svētkos. Mūs iepriecināja iespēja Kusas skolēniem parādīt vienaudžu izrādes. Mēs paši – Monta Kļaviņa, Ivita Kļaviņa, Oskars Jansons-spēlējām H. Paukša „Vilcēns, kas rija grāmatas”, jāpiebilst, ka Oskara tēlojums ļoti patika žūrijai.

Interesanta bija Praulienas pamatskolas izrāde „Slidens ceļš”. Degumnieku pamatskolas kolektīvs „Virpulītis” savās izrādēs „Pagrabs” un „Pīlēns Prātotājs” izbrīnīja ar lielo dalībnieku skaitu. Mārcienas pamatskolas 4. – 5. klašu teātra pulciņš bija iestudējis „Vislabāko māmiņu”, BJC „Kubs” teātris „IemilēTS” iepriecināja ar „Lāču pasaku”, Barkavas KN bērnu studijas aktieri bija atveduši „Egli”, priecēja arī madoniešu

Ivita, Oskars un Monta spēlē.

divas leļļu teātra izrādes. Kaimiņu liezēriešu 2 teātra puklciņi (1. – 4. klašu režisore Ilga Akulova, 5. – 9. klašu – režisore Jolan-

Žūrija vēro....

ta Pabērza) vērtējumam atveda „Mačatiņu” un „Tīnas dzimšanas dienu”.

Uz Skolēnu teātru festivālu Valmierā žūrija izvirzīja labākos – „IemilēTS” ar A. Birbeles „Būdu”, kurā vienā no galvenajam lomām Kusas skolas absolvents Edgars Kalniņš un praulēniešus ar A. Auziņa „Slidens ceļš”. Mārcienas pamatskola no šīs iespējas atteicās.

L. Vanaga

Trīs neaizmirstamas dienas Liepājā

2., 3., 4. jūnijā mūsu skolas improvizatori: komandas kapteine Ivita Kļaviņa, Endijs Kārklis, Vladislavs Nečiporenko un Toms Drozds piedalījās Latvijas Bērnu un jauniešu teātru festivālā „Spēlēsim Te-Ātri” Liepājā. Trijās dienās 72 teātra kolektīvi uz koncertzāles 3 skatuvēm parādīja savus iestudējumus.

34 teātra sporta komandas sacentās koncertzāles 1. stāvā. Mūsu pretinieki bija Līvānu bērnu un jauniešu centra 4. – 5. klases komanda. Viņiem dzīves pieredze

par gadu lielāka, fantāzija taču balstās uz zināšanām. Centāties, bet viņi saņēma arī skatītāju atbalsta punktu un tālab zaudējam viņiem 2 punktus. Pirmo četru klašu grupā 7 komandu konkurencē uzvarēja Bejas pamatskolas komanda, viņi saņēma ceļojošo balvu Lielo Šā.

Nakšņojām Liepājas Bērnu un jauniešu centrā „Vaduguns” Kungu ielā, malītes ieturējām Liepājas 10. vidusskolā. Pēdējā svētku dienā 4. jūnijā piedalījāmies svētku gājienā no Liepājas teātra uz stadionu

„Daugava”.

Brīvajos brīžos ļāvāmies Liepājas pludmales vilinājumam – vilņiem, smiltīm, sāļajam ūdenim.

Esam pateicīgi Aronas pagasta pārvaldei, tās vadītājam Andrejam Piekalnam, sekretārei Annai Greidiņai, grāmatvedei Inesei Vilcānei par saņemto atbalstu. Gatavojoties braucienam, un Liepājā kopā ar mums vienmēr bija šoferītis Gunārs Mednis, paldies par to!

L. Vanaga, teātra sporta skolotāja

NOMETNE „ES TE DZĪVOJU”

bērniem no 7 līdz 16 gadiem*

no 11. līdz 15. jūlijam MC „1. stāvs”

Nometnes „Es te dzīvoju!” mērķis – saturīga brīvā laika pavadīšana vasaras brīvdienās, izzinot Aronas pagasta skaistākās un interesantākās vietas.

Nometnes „Es te dzīvoju!” uzdevumi:

1. Veicināt jaunu zināšanu un prasmju apguvi, veidojot interaktīvas spēles par Aronas pagastu.

2. Apgūt spēli „Slēpņošana”, sagatavot tai visus materiālus (koka kastītes, suvenīrus u.c.).

3. Rosināt izpratni par veselīgu dzīvesveidu, apgūstot veselīga ēdiena pagatavošanas prasmes un iemaņas.

Nometni „Es te dzīvoju!” organizē biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” sadarbībā ar MC „1. stāvs” un Kusas pamatskolu. Nometnes pirmajā dienā paredzēta atklāšana, dalībnieku saliedēšanās spēles, nometnes karoga izveide. Otrajā un trešajā dienā darbosimies radošajās darbnīcās, dosimies pārgājienā un ekspedīcijā. Ceturtdien darbosimies spēlē „Slēpņošana”, bet piektdien būs kulinārijas darbnīca un nometnes noslēgums kopā ar vecākiem.

Dalības maksa EUR 10,00.

Pieteikšanās līdz 1. jūlijam pa tāl.

26363415 (Iveta K.) vai 28712441 (Iveta L.).

* Priekšroka Aronas pagasta bērniem un jauniešiem!

Sīkāka informācija par nometni www.madona.lv, http://www.madona.lv/lat/?ct=jauniesu_jaunumi&fu=read&id=5813, <http://nometnes.gov.lv/camps/view/id/7781>

Literārā lappusīte

Noslēdzies Ilzes Indrānes 6. literārās darbības konkurss, kurā ar labiem panākumiem piedalījās arī vairāki Kusas pamatskolas skolēni.

Šogad konkursa tēmas bija:

- *Diena kā varavīksne.*
- *Dzīvā zeme.*
- *Domas spēks – bezmaksas telefons.*

„Neviens bērns nav izaudzis bez kastaņiem.”

„*Sapņus, tāpat kā kastaņus bagātīgā rudenī, nevar saskatīt.*”

„*Mīlestība, kas radījusi šo pasauli un paglābs no bojāejas, tā izglāba arī... .*”

KUSAS SKOLĒNU DOMRAKSTI:

Monta Jansiņa, 9. kl.

Diena kā varavīksne

Skolas beigusies, bija vasaras sākums, bet ārā lija lietus. Sabozušies putniņi čivināja kuplās liepas zarā. Tomēr biju priecīga, veikli pielēcu no gultas un skrēju uz virtuvi. Brīnums – tur neviens nebija. Lai arī bija sestdiena, kad visiem normāliem cilvēkiem brīvdiena.

Asaras man sāka birt, nopūtos, dziļi ievilk elpu un nodomāju, kāpēc atkal mani abi vecāki ir darbā? Vai tiešām viņiem darbs vienmēr ir pirmajā vietā? Paraudzījos apkārt un uz ledusskapja durvīm ieraudzīju zīmīti no mamma „Labrīt, meitiņ! Lai jauka diena, naudiņa uz galda dzīvojamajā istabā. Negaidi, mājās būsīm vēl. Ej čučēt!” Izlasījusi šo ziņu, biju sašutusi, asaras man nebeidza līt. Es uzskrēju savā istabā, ierāpos gultā, paķēru savu vienīgo draugu, lielo lāci Fredi. Šo lāci pirms diviem gadiem, kad man palika 14 gadu, uzdāvināja vecmāmiņa. Nu jau gandrīz divus gadus arī vecmāmiņas vairs nav. Toreiz vecmāmiņa teica: „Ja tev kādreiz ir grūti, aprunājies ar Fredi, izstāsi viņam savas bēdas. Es to dzirdēšu un tev palīdzēšu.”

Raudādama es stāstīju lācim, cik draņķīgi jutos. Ir tik slikti, ka sliktāk vairs nevar būt. Mamma ar tēti domā tikai par darbu. Atnāk vakaros vēl mājās, un mums nav laika pat parunāties. Man šausmīgi pietrūkst to pirmo vasaras dienu, kad mamma mani modināja ar pankūku smaržu, pietrūkst to jauko ekskursiju pa Latviju, Kopš nomira vecmāmiņa, viss ir mainījies. Mani vecāki pievērsās tikai darbam un naudai. Vienreiz mamma man teica, ka nauda ir vajadzīga, lai nodrošinātu mani ar pašu labāko: zīmola drēbēm, elektroprecēm. Bet man jau to visu nemaz

nevajag. Es varu staigāt arī tirgū pirtās drēbēs, kā citi to dara. Man ir vajadzīga ģimene. Rīti un vakari kopā ar mammu un tēti, sestdienas un svētdienas kopīgos pasākumos. Ak, lācīt, manu mīļo Fredi, es labprāt atdotu visu, lai tikai man būtu viss kā agrāk. Tu, manu lāčukiņ, esi vienīgā saite ar vecmāmiņu, ar visu labo, kas kādreiz bija.

Piecēlos, piegāju pie loga, paskatījos debesīs un teicu: „Vecmāmiņ, palīdzi man, lai atkal viss būtu kā agrāk!” Pēkšņi ievēroju, ka lietus bija mitējies un debesīs spoži uzmirzēja varavīksne. Pie durvīm kāds piezvanīja. Steidzos atvērt ārdurvis. Aiz durvīm asarainām acīm stāvēja mamma. Es biju pārsteigta. Mana māmiņa bija raudājusi! Vai kas noticis? Mamma piespieda mani sev klāt: „Piedod man, meitiņ, ka visu laiku esmu domājusi tikai par darbu. Es taču tikko darbā sapratu, ka tev ir sākusies vasara, ka šodien ir sestdiena un mums visiem jābūt kopā, tūlīt atbrauks arī tētis, un mēs dosimies kādā izbraucienā. Redzi, arī lietus vairs nelīst, spīd saulīte un varavīksne uzziedējusi.” Šajā brīdī arī manā sirdī uzausa varavīksne, viss iekrāsojās septiņās brīnišķīgās krāsās. Es saskatīju sarkano – mīlestības krāsu, jo jutu mamma mīlestību, redzēju zilo krāsu – tā ir cerību un ģimenes krāsa, zaļā krāsa dod mieru, dzeltenā ir prieka krāsa.

Mēs abas apsēdāmies un sākām atcerēties jaukākos brīžus, kad bijām visi kopā: es, mamma, tētis un vecmāmiņa. Visjaukākie brīži bija, kad braucām uz Madonas pusi, kur apskatījām Latvijas lielāko pauguru Gaiziņu. Man vislabāk patika nakts, kad pārnakšņojām pie Aiviekstes. Mani pārņēma neparastas jūtas, es piecēlos, izskrēju dārzā un saplūcu puķes. Centos atrast tādus ziedus, lai manā pušķī būtu visas varavīksnes krāsas. Ienācu istabā un teicu mammai: „Vispirms aizbrauksim uz kapsētu apciemot vecmāmiņu. Es ticu, ka šodien vecmāmiņa no augšas man palīdzēja. Es gribu viņai pateikties. Pateikties arī par skaisto varavīksni, kas met loku aiz mūsu mājas.”

Diena var sākties pavisam slikti, ar pērkona negaisu, lietu, bet tad var parādīties saulīte un varavīksne tai līdzī, un viss beigties ar mīlestības pārpilnu dienu. Visi dzīves pārbaudījumi ir uzveicami, ja to patiesām vēlas no visas sirds. Tikai nevaļag padoties pirmajam grūtībām. Kā saka, viss nāk ar gaidīšanu. Pasaule taču patiesībā ir gaiša un plaša. Viss būs labi!

Egija Jermacāne, 8. kl.

Neviens bērns nav izaudzis bez kastaņiem

Ikvienas paaudzes turpinājums ir bērni. Ir vecāki, kas savus bērnus audzina ļoti stingri, nekur nelaiž, visu laiku pieskata un uzmana. Ir arī tādi vecāki, kas audzina bērnus bez kaut kādām īpašām metodēm. Lai nu kā, bet neviens bērns nav izaudzis bez kastaņiem – tas ir bez blēņām.

Bērni jau nevēlas darīt sliktas lietas sarūgtināt savus vecākus. Dažkārt vienkārši tā sanāk. Jā, tie kastaņi mēdz būt dažādi. Ir tādi brūni, apaļi gludi – tās ir tās blēņas, kurās neviens nav pieķēris. Bet ir arī zaļi, asi, durstīgi – tās ir blēņas par kurām dabūts rājiens. Mēs, bērni, nožēlojam izdarīto, bet vēlāk izdarītās blēņas gan vecāki, gan mēs paši atceramies ar smaidu.

Reiz mēs abas ar draudzeni gājām no mana dzīvokļa trešā stāva uz leju un redzējām, ka otrā stāva kaimiņš iesteidzas savā dzīvoklī. Atslēgu viņš bija atstājis durvīs. Mēs mierīgi aizslēdzām viņa durvis un gājām tālāk. Necik tālu netikām, kad izdzirdējām manas vecmāmiņas balsi no trešā stāva loga: „Tūlīt nāciet atpakaļ!” Sapratām, ka esam pieķertas. Kaimiņš bija sapratis, ka esam vainīgās un piezvanījis manai vecmāmiņai. Šie nebija īpaši patīkami kastaņi.

Abas ar draudzeni bieži spēlējamies siena šķūnī. Izdomājām, ka mums vajadzētu izvārt pusdienas. Aizgājām uz mājām pēc traukiem un produktiem. Draudzene atnesa mamma labākos traukus – terīni, šķītvjus, bļodiņas, krūzītes. Es atnesu kefiru, auzu pārslas, cukuru. Visu salējam traukos, samaisījām un gatavojamies pusdienot. Bet tad mūs sauca mamma, mēs visu paslēpām un aizskrējām. Pēc tam aizmirsām. Kad atcerējāmies un aizgājām uz šķūni, mūsu ēdiens bija sapuvis un sapelējies. Ko mēs? Visus traukus sametām dīķī. Neviena par to neuzzināja. Arī draudzenes mamma neko netika teikusi. Drusku jau sirdsapziņa mocīja, varbūt kādreiz arī izstāstīsim. Nu ne daudz durstīgi likās šie kastaņi.

Vēl vienas blēņas. Mēs aizgājām uz draudzenes tēta garāžu. Tur bija dažādi mašīnu mazgājamie līdzekļi, kas jauki smaržoja. Cits smaržoja pēc citroniem, cits pēc puķēm. Nolēmām vārt putru. Es aizskrēju pēc putrainiem. Ielējam mazgāšanas līdzekļus kaut kādā vecā traukā, piebērām putrainus un maisījām. Lējam šķidrumus no dažādām pudelēm, vērojām, kā mainās mūsu putas krāsa. Bija interesanti. Tad atnāca draudzenes tētis. Bet viņš nebārās, ti-

Turpinājums 8. lpp.

kai lika iztīrīt mūsu „putras katlu”. Šie bija patīkamie kastāņi, bijām jauki pavadījušas laiku un arī bārienu nesāpēmām.

Tagad man nāk prātā domas, ja bērns augtu pilnīgi pareizs, bez neviena kastaņa, vai viņš vispār prastu dzīvot? Un šeit iederas teiciens „No kļūdām mācās”. Ja bērns pieļaus kļūdu vienreiz, pastāv iespēja, ka otrreiz nepieļaus. Ja pieaugušie domā un nožēlo, ka bērni bā darījuši daudz blēņu un pieļāvuši daudz kļūdu, tad der atcerēties, kā teica rakstniece Ilze Indrāne: „Neviens bērns nav izaudzis bez kastaņiem”.

Kristaps Paipals, 7. kl.

Pasaka par varavīksni

Reiz dzīvoja kāds zēns, kurš nekad nebija redzējis varavīksni. Viņš ļoti gribēja to redzēt. Vecmāmiņa bija stāstījusi, ka varavīksnei esot daudz krāsu, un varavīksni varot redzēt tad, kad līst lietus.

Kādā dienā, jau pusdienlaikā, sāka līt lietus. Zēns skrēja uz lielo kalnu, jo gribēja ieraudzīt varavīksni. Visu laiku lija lietus, zēns izmirka, bet varavīksni neieraudzīja. Bēdīgs viņš aizgāja mājās. Mājās viņu gaidīja mamma, kura bija izcepusi tik garšīgas bulciņas, ka smaržoja visa māja. Šoreiz zēns nepriecājās par garšīgajām bulciņām, bet bēdīgs apsēdās pie loga un skatījās, kā līst lietus.

Pēkšņi pie durvīm kāds klauvēja. Mamma atvēra durvis, un tur stāvēja mazs, vecs un sirms vecītis. Mamma jautāja: „Kas jūs esat, un ko jūs gribat?” Vecītis atbildēja: „Es esmu jūsu dēla draugs, es gribu viņu redzēt.” Mamma tam neticēja un pasauca dēlu. „Vai tas tiešām ir tavs draugs?” viņa vaicāja. Dēls paskatījās uz vecīti, vecītis piemiedza viņam ar aci. Puika pašam pilnīgi negaidot atbildēja: „Jā, māmiņ, mēs jau sen esam pazīstami.”

Māte nolēma vecīti aicināt istabā, bet vecītis atteica: „Nē, paldies, es tikai gribēju jūsu dēlam kaut ko parādīt, nāc, dēliņ, man līdzi” Viņi izgāja ārā. Tur arvien vēl lija lietus. Vecītis iebāza roku kabatā un izvilkta nūjiņu. Tā bija tik liela kā otiņa. Večuks trīs reizes pavināja nūjiņu un trīs reizes piesita pie zemes. Bums! Bums! Bums! Pēkšņi viņi nonāca citā pasaulē. Tur visapkārt bija varavīksnes. Zēns skatījās ieplestām acīm. Viņš bija laimīgs

Pēc brīža zēns jautāja: „Kā tu zināji, ka es tik ļoti gribēju redzēt varavīksni?”

Vecītis atbildēja: „Es redzēju, cik nelaimīgs tu kļuvi, kad kalnā neredzēji varavīksni. Tu esi labs zēns, tāpēc nolēmu tevi iepriecināt. Es esmu Laimes Tēvs. Tagad skrien mājās un izstāsti mammai. Tad, kad tu nonāksi mājās, būs uzspīdējusi saule, un varavīksne būs apliekusies ap tavu māju.”

Artūrs Pērkonis, 7. kl.

Diena kā varavīksne

Kādā dienā bērni spēlējās ārā. Pēkšņi uzspīdēja ļoti krāšņa varavīksne. Varavīksnei bija kādas desmit krāsas. Tās visas spīdēja, cita citu papildinādamas.

Viens zēns pēkšņi pietrūkās un sāka skriet. Viņš gribēja nokļūt tur, kur sākās varavīksne. Varavīksne bija tālu. Zēns skrēja un skrēja. Beidzot viņš nonāca varavīksnes sākumā. Tur zemē bija dārgakmeņi. Spožie akmentiņi bija tie, kas spīdēja pāri visām debesīm.

Zēns sāka lasīt dārgakmeņus. Salika tos kabatās un aizkrekla. Tad viņš skrēja uz mājām. Mamma jau bija uztraukusies, ka dēla tik ilgi nav mājās. Viņš parādīja mammai spožos dimantus. Bija vakars, gaisma vēl nebija iedegta, bet no dimantiem sāka spīdēt visa māja. Mamma bija ļoti pārsteigta. Viņa jautāja: „Dēliņ, kur tu ņēmi šos dārgakmeņus?” Dēls visu izstāstīja. Mamma teica: „Kāpēc tu tos ņēmi? Dēls atbildēja: „Tāpēc, ka mums tādu mājās nav, tie droši vien ir dārgi. Mēs varētu tos pārdot.”

Otrā dienā mamma aizbrauca uz pilsētu, samainīt dimantus pret naudu. Kad mamma pārbrauca mājās, viņai bija daudz naudas. Mamma dēlam teica: „Tagad mums ir daudz naudas. Ko tu gribētu, lai es tev nopērku?” Dēls padomāja un atbildēja: „Nopērc tik lielu smilšu kasti kā sporta laukums, lai visi mani draugi un visi pilsētiņas bērni var nākt spēlēties.”

Mamma tā arī izdarīja un visi bija priecīgi. Visi atcerējās to dienu, kad bija spīdējusi varavīksne. Viņi to sauca par varavīksnes dienu. Lielo smilšu kasti arī nosauca par Varavīksni. Bieži varēja dzirdēt: „Ejam uz Varavīksni!”

Sintija Valdburga, 8. kl.

Diena kā varavīksne

Varavīksnei ir astoņas krāsas. Daudzi gan saka, ka septiņas. Viņi nepieskaita balto krāsu. Visas šīs astoņas krāsas var salīdzināt ar emocijām, kas vijas caur manu dienu.

Rītu es sāku baltajā krāsā. Miegaini, tukši, bet gatava sākt dienu, taču ne vienmēr rīts izdodas. Brālis, skrienot no mājās uz autobusu, uzsauca: „Saklāj manu gultu arī!” Mamma, aizejot uz darbu nosaka: „Meitiņ, nomazgā brokastu traukus!” Gribu ātri paēst brokastis, bet tēja par karstu. Tā man nemanot sāk piezagties dusmas. Dusmas es salīdzinu ar sarkano, spilgti sarkano krāsu.

Lēnām iesāku dienu, esmu priecīga, satraukta, jo nezinu, kas tālāk būs. Priecājos, ka satikšu draugus. Prieks – tā ir zaļā krāsa. Šajā dienā ir arī nedaudz skumju, jo

skumjas man sagādā lietaina diena, slikta atzīme. Es esmu arī nedaudz egoistiska. Skumjas un egoisms man asociējas ar zilo krāsu. Visbeidzot ar violeto krāsu es noslēdzu dienu, jo tā man atgādina nakti, tumšu un neparedzamu.

Ne vienmēr cilvēku garastāvoklis ir mainīgs. Varbūt kāds visu laiku ir dusmīgs vai priecīgs, vai noskumis. Bet to nevar redzēt, nevar zināt, kā cilvēks jūtas. Cilvēkam pašam jāmainās, lai spētu savu dienu uzturēt interesantu un pozitīvu.

Arī es ne vienmēr esmu priecīga. Taču es cenšos mainīties un kļūt pozitīvāka. Es cenšos, lai manā dienā būtu visas varavīksnes krāsas. Es vēlos, lai man un manai ģimenei būtu prieks, mīlestība un varbūt dažreiz arī skumjas un mazliet dusmas. Varbūt mana diena, nedēļa vai visa dzīve nav ideāla, taču es mīlu to un zinu, ka viss ir kārtībā.

Ne vienmēr manā dienā ir visas emocijas, tāpat ir ar varavīksni. Ne vienmēr mēs redzam visas krāsas, taču atceramies, ka ir krāsu sajaukums. Tāpat ir ar emocijām, kad nespēj saprast, ko tālāk darīt. Piemēram, cik dīvaini, ka sarkanais sastopas ar zilo, dusmas ar mīlestību vai skumjām.

Tāpēc es domāju, ka katram ir jāizbauda sava dzīve. Jāizbauda ne tikai krāsu, bet visu emociju gamma. Tad dzīve būs pilnvērtīga, tad labāk varēs saprast sevi un citus.

Uģis Beķeris, 6. kl.

Dzīvā zeme

Reiz dzīvoja divi gudri bērni. Viņu vārdi bija Ulis un Lāsma. Viņiem bija 14 gadi un abi mācījās skolā.

Reiz, pārnākot mājās no skolas, viņi ziņās sadzirdēja kaut ko sliktu. Ziņas teica, ja cilvēki nebeigs piemēsnot dabu, tad zemei pazudīs enerģija; ja pazudīs enerģija, tad vairs nebūs gravitācijas. Ja nebūs gravitācijas, tad viss, kas atrodas uz zemes, aizlidos kosmosā. Ulim ar Lāsmu tas ļoti nepatīktu, tāpēc viņi abi sprieda, ka kaut kas ir jādara. Jaunieši sāka vākt informāciju par Zemi, tās centru un enerģiju. Meklējot informāciju, viņi uzzināja, ka uz Zemes enerģētisko centru iespējams nokļūt, taču abi nezināja, kā to izdarīt. Vēl jo neskaidrāks bija, kā atjaunot Zemes enerģiju. Abiem tas šķita nereāli, jo viņi varētu sadegt.

Kādu dienu brālis ar māsu pārnāca mājās, izmācījās un pēc tam devās uz tuvējo lielveikalu. Staigājot pa veikalu, abi ieraudzīja kādu zinātnieku, kurš visiem rādīja savu tumšpelēkā marmora vannu, kurā ielecot it kā varot nokļūt, kur vien vēlas. Visi viņu uzskatīja par traku, arī Ulis un Lāsma. Bet pēc mirkļa abiem reizē ieskrēja prātā

spoža ideja. Kā būtu, ja mēs abi nokļūtu uz Zemes centru un kaut kā iedotu tam enerģiju? Jaunieši piegāja pie zinātnieka un teica, ka viņiem vajag pamēģināt kaut kur nokļūt. Zinātnieks bija modernā biznesa cilvēks – teica, ka tāpat vien nedoši pamēģināt. „Tad, kad nopirksiet, varēsiet mēģināt.” Ulis un Lāsma paskatījās uz cenu un gandrīz noģība, jo viņiem nebija tik daudz naudas. Taču viņi negribēja, lai notiek pasaules gals, tāpēc teica zinātniekam, ka vannu pirksot pēc kāda laika, jo viņiem tagad nav tik daudz naudas. Abi sāka strādāt – lasīja un pārdeva ogas, sēja slotiņas meža zvēriem, kaplēja kartupeļu vagas. Dažreiz pat neapmeklēja skolu, jo smagi strādāja. Pēc kāda laika viņi bija sakrājuši nepieciešamo naudu vannai un to iegādājās. Pēc tam bija jādomā, kā iedot enerģiju zemes centram.

Kādu dienu Ulis iegāja draugiem.lv un tur, kā vienmēr, izlēca reklāmas. Viņš ātri slēdza nost reklāmas, tomēr nejausi izlasīja – portatīvais lādētājs. „Paga! Portatīvais lādētājs?” teica Pēteris. „Tā taču ir laba ideja!”

Viņš lēca, skrēja, pa ceļam desmit reizes pakrita un beidzot nonāca pie telefona. Cik vien ātri varēja, viņš zvanīja Lāsmi un teica, ka vajag nopirkt portatīvo lādētāju, jo tā varbūt varētu uzlādēt zemes centru un nenotiktu pasaules gals. Domāts, darīts. Kad lādētājs, protams, portatīvais bija nopirkts, viņi paņēma pašu labāko pārtiku

– picu, cepumus, pankūkas un čipsus. Vēl paņēma ūdeni, jo tur varētu būt karsti.

Taču Lāsma, kā jau meitene, iedomājās neiedomājamo. „Nez, kā Zemes centru uzlādēt? Taču ne ar elektrību vai parastajām baterijām, tas būtu muļķīgi. Mums jāizdomā tas, kas Zemes enerģijai visvairāk vajadzīgs!” meitene prātoja. Abi nonāca pie domām par pozitīvo enerģiju, kas lādētājā jāuzkrāj. Lādētājam tika pievienota speciālā uzkrājējoga, ko viņi bija uzmeistarojuši. Sākumā abi mēģināja lēkāt un skraidīt. Tad skrēja pa saules pilnu mežu, juzdamies priecīgi. Taču divi – tas ir maz. Tāpēc jaunieši izgāja ielās, paši teica citiem labus vārdus un aicināja to darīt pārējiem. Pēc tam brālis lādētājam pievienoja smaidu detektoru, un veselu nedēļu viņi vāca smaidus. O, cik daudz pašiem bija jāsmaida! Īpaši daudz enerģijas lādētāja uzkrājējā parādījās brīdī, kad viņi nofilmēja laimīgu cilvēku, kurš bija nofotografējis savu 1000. saulrietu un publicējis krāsaino bildi Facebook. Enerģija turpināja pienākt, kad neparasto fotogrāfiju daudzi cilvēki atzīmēja ar Like un Share.

Izskatījās, ka ir pienācis laiks doties ceļā. Abi saņēmas un ielēca vannā, bet tur arī palika. Abi kļuva dusmīgi, jo vanna nestrādāja. Bet Lāsmi ienāca prātā tāda ideja, ka vanna ir jāiedarbina. Izvilka no somas lādētāju, pievienoja to un vanna sāka runāt nesaprotamā valodā. Ulis pieslēdza savu datoru, uzlika latviešu valodu un vanna

teica, ka ir gatava klientus aizvest, kur viņi grib. Abi ielēca vannā un reizē sauca: „Mēs gribam tikt uz Zemes enerģētisko centru!”

Kaut kas nošvīkstēja, nograbēja, noklākšķēja – un viņi atradās nekad neredzētā vietā. Staigājot apkārt, jaunieši pēkšņi sasklausīja kādu skaņu. To skaņu viņi atpazīna, tā bija briesmīgākā skaņa, ko viņi pazina, jo nozīmēja, ka telefons ir izlādējies. Tas pats bija noticis ar zemes centru. Viņi vilka ārā savu lādētāju un iesprauda to Zemes centrā, kurš izskatījās kā mazs bērns ar nosmulētu muti. Zemes centrs kļuva priecīgs un sāka lēkāt aiz prieka, tā izraisot nelielas zemes trīces. Viņš ļoti pateicās abiem bērniem. Un solīja bagātīgi atlīdzināt visiem, ļaujot Zemei attīstīties.

Ulis un Lāsma atgriezās uz zemes virsmas, un viņiem priekšā bija žurnālisti. Tie kaut kā bija uzzinājuši par viņu ceļojumu un par to, kā jaunieši izglāba dzīvību visiem cilvēkiem uz pasaules. Pēc zemes centra apmeklējuma viss notika uz labu. Skolotājas viņiem lika tikai desmitniekus par viņu padarīto darbu, un vienmēr, kad sports bija ārā un lija lietus, viņiem spīdēja saule, jo zemes centram saule ir pazīstama. Pārējiem skolēniem skauda tas viss, taču tā jau notiek. Bet abi bērni dzīvoja tālāk. Paši sevi katru dienu redzēja uz visiem žurnālu vākiem un pat uz dabaszinību grāmatas. Viņiem likās smieklīgi tas, ka ir tikuši uz dabaszinību grāmatas vāka.

ZIŅAS

Atbalsts daudzbērnu ģimenēm

Izmantojot avīzes starpniecību, lai informāciju gūtu plašāks adresātu loks, informēju par 2009. gada 30. jūlija Madonas novada pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 2 „Par Madonas novada pašvaldības sociālajiem pabalstiem” papildinājumu, kas sniedz atbalstu daudzbērnu ģimeņu bērniem mācību uzsākšanai.

Saskaņā ar 2009. gada 30. jūlija Madonas novada pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 2 „Par Madonas novada pašvaldības sociālajiem pabalstiem” X nodaļas 38. punktu, kas nosaka, ka uz pabalstu mācību uzsākšanai var pretendēt daudzbērnu ģimenes, un 39. punktu, ka pabalsts paredzēts mācību Madonas novada pašvaldības vispārīgizglītojošās skolās vai citās ārpus Madonas novada esošās skolās, ja nepieciešamas speciālas izglītības programmas, kuras nenodrošina Madonas novada pašvaldības vispārīgizglītojošās skolas, uzsākšanai – 45 euro vienam bērnam, vienu reizi gadā. Pabalsts tiek izsniegts dāvanu karšu veidā vai skaidras naudas veidā.

Jautājumu vai papildus informācijas iegūšanai, lūdzu interesēties zvanot pa telefonu – 27868196 vai klientu apmeklētāju laikā pirmdienās no 8.00 līdz 12.00 un 12.30 līdz 16.30, trešdienās no 12.30 līdz 16.30 Aronas pagasta pārvaldē pie sociālās darbinieces.

Lolita Tipaine, sociālā darbiniece

Mūsu „Aronieši” Variešu teātra festivālā „Āksts 2016”

21. maijā piedalījāties ikgadējā festivālā „Āksts” otrajā dienā, jo piektdienā viens otru un apkārtējos iedzīvotājus jau priecēja 8 bērnu un jauniešu kolektīvi.

Sestdienas pēcpusdienā plkst. 16.15 mēs uzsākām izrāžu parādi ar A. Birbeles skeču „Zigmunda terapija” (Gunārs Andersons, Ināra Siņicina, Aivis Mīzüks). Turpinājumā Bēnes amatierteātris parādīja J. Medņa komēdijas „Seksu paradīze 2”.

Variešos noskatījāties mūsu novada Sarkaņu amatierteātra „Piņģerots” Ē. Lansa izrādi „Galds”, novada skatē sarkanieši un saikavieši ieguva augstāko vērtējumu un iespēju piedalīties reģiona skatē.

Paši Variešu teātra draugi – teatralizētās dejas studija „Murka”, amatierteātris „Servīze”, bērnu un jauniešu amatierteātris „Servīzīte” mūs iepriecināja ar S. Mrožeka „Karolu”, T. de Gugu „Tfu, tfu, tfu...” un L. Beinarovičs „Trīs sīvēntiņiem”.

Iepriekšējā Variešu KN vadītāja un Āksts – Lonija pirms gada aizgāja mūžībā, viņas tērps, līdzās skatuvei nolikts kā dekoratīvs elements, atgādināja par viņu – kādreiz tik dzirkstoša dzīvesprieka un radošu nodomu pārpilnu, atgādināja, ka labi uzsāktais turpina dzīvot arī pēc cilvēka...

Gandarījuma un prieka pārpilnais noslēgums, vakariņas pie tradicionāla ugunsкура. Bija labi!

L. Vanaga

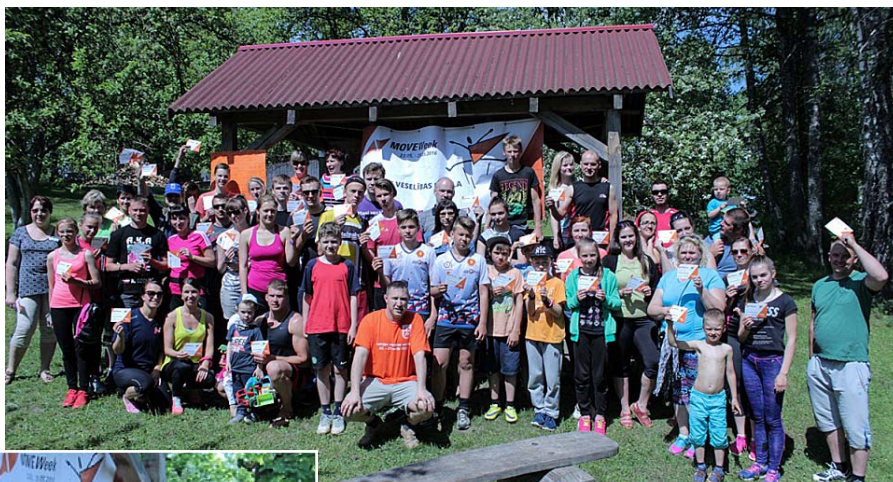

Latvijas Veselības nedēļa Aronas pagastā

No 23. maija līdz 29. maijam visā Latvijā norisinājās Veselības nedēļa, kurā iesaistījāmies arī mēs – Aronas pagasts. Veselības nedēļas viens no galvenajiem mērķiem – iesaistīt sportiskās aktivitātēs dažāda vecuma grupas un veikt tādu uzdevumus, ko pēc tam var daudz maz saskaitīt (reižu skaits, noskrieto kilometru skaits, iemesto metienu skaits utt.). Plānojot pasākumu programmu, tika pie tā piedomāts, lai uzdevumus var visi izpildīt. Pirmdien, 23. maijā, Aronas pagasta iedzīvotāji varēja izmēģināt prasmes futbola elementos „Tālākais un precīzākais futbola spēriens” – uzdevums bija pavisam vienkāršs, ar 5 sitieniem bija pēc iespējas no tālākas distances jātrāpa futbola bumba vērtos. Futbols ļoti iecienīts Kusā un pasākumā piedalījās galvenokārt bērni un jaunieši, kā arī vairāki pieaugušie. Dalībnieki tika vērtēti 2 grupās: 2004. g. dzimušie un jaunāki un pieaugušie, kā arī vīrieši un sievietes atsevišķi. Tālākais un precīzākais sitiens bērnu grupā padevās Reinim Drozdam – 52 m (no vērtiem līdz vērtiem). Sieviešu grupā uzvarēja Valērija Pleskača – 27 m, bet vīriešu grupā vistālākais un precīzākais spēriens padevās Raineram Dzenim – 52 m, tika mēģināts arī no 68 m, bet mazliet pietrūka.

Otrdienā visi iedzīvotāji tika aicināti uz sporta zāli, kurā norisinājās „Basketbola metienu” sacensības (soda metienu konkurss, trīspunktu metienu konkurss un tālākais un precīzākais metiens), soda metienos un trīspunktu metienos grupas bija tieši tādas pašas kā futbola spērienos. Bērnu grupā soda metienos bija divas pirmās vietas: Vladislavs Nečiporenko un Kaspars Miklašonoks. Katram trāpot 3 metienus no 10 iespējamiem, toties trīspunktu metienu konkursā 3 dalībnieki ieguva vienādu punktu skaitu: Kaspars Miklašonoks, Artis Miklašonoks un Matīss Pelšs, katrs iemetot 1 liktenīgo metienu. Sieviešu grupā soda metienos 1. vietu izcīnīja Alina Ikauniece, iemetot 5 metienus no 10, bet trīspunktu metienos nevienai no startējošām meitenēm neizdevās trāpīt. Vīriešu grupā soda metienu konkursā 1. vietu sīvā konkurencē izcīnīja Armands Kecko – 7 precīzi metieni, bet trīspunktu metienos visvairāk sameta Gatis Ontužāns – 4 precīzus metienus. Pēc tam norisinājās ar vairākām izspēles kārtām tālākais un precīzākais metiens, kurā varēja piedalīties visi gribētāji. Uzvaru izcīnīja organizators Vents Ikaunieks ar tālāko precīzo raidījumu 12 m attālumā.

Trešdienā tika aicināti visi riteņbraucēji, kuri varēja mēroties spēkiem uz grunts ceļa seguma ar distances garumu 6,5 km. Sezonas

Pirms orientēšanās starta kopbilde ar visiem dalībniekiem, tiesnešiem.

Aronas pag. pārvaldes vadītājs pasniedz labākajiem pārsteiguma balviņas par sasniegtajiem rezultātiem Veselības nedēļā (šajā bildē apbalvo Franci Bišuku).

1. vietas komanda „Džumandži” kopā ar atvasītēm (komandā startēja Anete, Sintija un Ivo Skraustiņi un Uģis Beķeris).

labāko rezultātu uzrādīja Uldis Lapsa, kurš finišēja pēc 13:10 min. Visjaunākais dalībnieks, kurš pievarēja šo grūto distanci, bija Reinis Bulders – 4 gadi. Liels prieks, ka šo pasākumu turpinām arī pēc Veselības nedēļas, jo nākošie posmi būs trešdienās 1., 8. un 15. jūnijā.

Ceturtdienā Aronas pagasta iedzīvotājiem tika pārbaudīta izturība un spēks pasākumā „Spēks vieno”, kurā tika 1 minūtes laikā uzskaitīts reižu skaits presītēs un piepumpēšanās vingrinājumos, bērniem un sievietēm – presīte, vīriešiem- piepumpēšanās. Bērnu grupā 2004. gads un jaunāki lielisku izturību nodemonstrēja Francis Bišuks, kurš 34 reizes veica presīti, bet pēc neilga laika vēl 1 min. laikā 36 reizes

Viens no uzdevumiem „purva” pārvarēšana ar delīšu palīdzību.

Lieliskās soļankas ēšana finišā (neilgi pirms apbalvošanas ģimeņu skrējienā).

paspēja piepumpēties. Presītē bērniem vēl 1. vietu izcīnīja Oskars Jansons- 34 reizes minūtē. Sievietēm labāko rezultātu presītēs uzrādīja Betija Bērziņa 45 reizes 1 minūtes laikā. Bet vīriešiem piepumpēšanās vislabāk veicās Ventam Ikauniekam 45 reizes, kā arī Agris Caune izcēlās ar 55 reizēm presītes 1 minūtes laikā. Ļoti labus rezultātus uzrādīja pašī mazākie dalībnieki Artūrs Lācis, dzimis 2013. gadā – 9 reizes presīte un Reinis Bulders, dz. 2011. gadā – 12 reizes presīte.

1. vietas ieguvēji katrā disciplīnā tika pie pārsteiguma balvām, tās tika pasniegtas sestdienā īsi pirms orientēšanās sacensību starta svinīgās atklāšanas, ko pagodināja Aronas pagasta pārvaldes vadītājs Andrejs Piekalns.

Veselības nedēļas kulminācijas pasākums, ko Aronas pagastā jau gaida dažādu paaudžu iedzīvotāji, ir orientēšanās sacensības „Ģimeņu skrējiens Kusā”, kurš notika 3.reizi. Orientēšanās pasākums ir ar savu „odziņu”, jo orientējoties ģimenēm ir jāatrod kontrolpunkti un tajos vēl ir jāizdara kāds noteikts uzdevums. Uzdevumi ir dažāda veida – spēka, loģiskie, veiklības u.c.

Veselības nedēļai par godu tika iekļauts arī viens uzdevums, kurā bija zīmēšana „Sporto veselīgi”, zīmējumi komadām iznāca ļoti skaisti. Finišā 1 no 10 zīmējumiem organizatori apbalvoja ar pārsteiguma balvu.

Lielas grūtības komandām sagādāja Kamaza mašīnas riepu velšana, jo uz komandu tika iedotas 3 riepas un tās bija jāaizveļ noteiktu distancī. Jautrības uzdevums bija „grūtniece”, 1 komandas dalībniekam tiek apsiets piepūsts balons ap vēderu un tad, nepārspridzinot balonu, vajadzēja salasīt izbērtus sērkokciņus. Visjautrāk gāja tad, kad tiesnesis atļāva pēc uzdevuma izpildes nepārsprāgušo balonu uzspridzināt.

No organizatora novērojumiem šāda veida pasākumos viens no grūtākajiem uzdevumiem izrādās loģiskie uzdevumi, šoreiz tas bija T burta puzzles salikšana. No 4 gabaliem vajadzēja salikt T burtu, komandām tas aizņēma 4-5 minūtes. Kopumā bija 12 dažādi uzdevumi, ko 10 komandas cita pēc citas izpildīja. Kopējais distances garums bija ap 4 km, ko komandas ar visiem uzdevumiem spēja izpildīt sākot no 43 minūtēm.

Šogad ātrākā komanda distancī veica 43:24 un pirmo vietu izcīnīja komanda „Džumandži” (Sintija Skraustiņa, Anete Skraustiņa, Ivo Skraustiņš un Ugis Beķeris), 2. vietu izcīnīja komanda „MONKA” (Andrejs, Niks un Klāvs Pļaviņi, Monika Baduna) ar rezultātu 46:14, 3. vietu izcīnīja komanda „Vītolu zaķīši divstāvu gultā” (Gints un Agnese Jubēli, Oskars Jansons un Emīls Stiprais) ar rezultātu 48:52. 1. – 3. vietu komandas tika pie medaļām, diplomiem un klišģeriem, kā

arī pie dažāda veida dāvanu kartēm (Pļavu golfs, kartings un „Madonas karameles”). 1. vietai šogad tika „ceļojošais” kauss, jo organizatori ļoti cer, ka šis pasākums būs kā tradīcija Kusā, kur ģimenes varēs sacensties katra gada maija mēneša pēdējā sestdienā. Pārējās komandas tika apbalvotas ar pārsteiguma balvām. Šogad pasākums pierāda, ka sportojot vecumam nav robežu, jo mazākais dalībnieks bija 1 gadu un 4 mēnešus vecs, kurš godam izturēja visu distancī un vecākajam dalībniekam nedaudz zem 60 gadiem. Paldies jāsaka tiesnešiem, kuri spēja savu doto uzdevumu godam veikt, kā arī dažiem palīgiem un fotogrāfam Ugim. Paldies visām komandām, kuras piedalījās: „3 ½ vīri”, „Jautrie”, „Lāči”, „Just do it”, „Ozoliņi”, „Tvaikonis”, „Džumandži”, „MONKA”, „Vītolu zaķīši divstāvu gultā” un „Dzenis, caune un pāris lapsas”. Paldies biedrībai OK ARONA par sagādātajām kartēm un MC „1. stāvs” par radošu atbalstu un tās vadītājai Ivetai Kaparkalējai par lielisko soļanku visiem dalībniekiem, tiesnešiem un līdzjutējiem. Vislielākais paldies jāsaka Aronas pagasta pārvaldei un vadītājam Andrejam Piekalnam par finansiālo atbalstu pasākuma norisē. Uz tikšanos Kusā nākošajā gadā! **Aronas sporta svētki būs 30. jūlijā.**

Vents Ikaunieks,

Aronas pagasta sporta pasākumu organizators

LĪDZCILVĒKI

Mūsu dārzniece Sigita

„Krūmēnu” mājas jeb kā mēs visi saucam Dābolkalns – ir viņas valstība – puķu stādu un tomātu siltumnīcas, rudens aveņu un kartupeļu lauks.

Ceļu pie Sigitas cauri mūsu Lauterei mēro daudzas vieglās automašīnas – pēc stādiem brauc mūsu pagasta ļaudis, liezērieši, madonieši...

Sigita ir Kusas pamatskolas 1989. gada absolvente. Līdz 9. klases izlaidumam sapņojusi gan par šuvējas, gan par žurnālistes profesijām. Bet pēc izlaiduma kopā ar tēti (visiem zināmo autobusa šoferi Jāni Dāboliņu) iesniegusi dokumentus Bulduru dārzkopības tehnikumā. Atgriezies mājās, pārdomājusi, kā būs tik tālu no mājām, kopmītnēs, ar svešiem kursa biedriem. Šoreiz abas ar mammu devušās dokumentiem pakaļ. Uzņemšanas komisijā tobrīd dokumentus pieņēmusi angļu valodas pasniedzēja, kura pratusi pārliecināt gan meitu, gan mammu nesteigties, šķiet nojautusi, ka no lauku meitenes, kuras beigšanas apliecība rāda par nopietnu attieksmi pret mācībām,

iznāks laba dārzniece. Nekļūdījās.

Četros gados Bulduros izbaudīta gan visiem pazīstamā burkānu novākšana ar burkānu balli darbu noslēgumā, gan saudzīgā ābolu ražas lasīšana, gan acošana.

Ja mācību sākumā bija mērķis doties strādāt uz „Sarkanā stara” dārzniecību, bet 1993. gadā – tehnikuma absolvēšanas gadā, pārmaiņu rezultātā darbs bija jāmeklē pašai,

ģimenē slima vecmāmiņa, brālis, mammai vairs nebija agrākā spēka, bet tētis jau Aizsaulē, un Sigita palika mājās – (vectēvs – Lauteres muižas zirgkopis, kas izpircis „Krūmēnu” zemi).

Neaizgāja studēt uz LLA, kaut arī viņām 3 no dārznieku kursa deva norīkojumu tūlīt uzsākt studijas bez obligātā atstrādāšanas laika.

Ar smaidu Sigita atceras 1. siltumnīcu, kurai plēvi palīdzēja uzstiept draudzene Lolita un viņas Jānis. Maza būdiņa šī siltumnīca bija.

Pamudinājumu paplašināties deva arī kādreizējā agronome, vēlāk pagasta lauksaimniecības konsultante un kluba vadītāja Rudīte Prikule: „Sigita, audzē stādus! Mēs visi nāksim pie tevis pirkt.”

Tā arī bija un ir, kaut arī iedzīvotāju Lauterē un visā pagastā kļuvis mazāk. (No-vecojam).

Pietura...

Ilga Bartuševiča – 75

Ilga – sirsniņš, maigs cilvēks ar pārbau-
dījumu bagāžu no Sibīrijas, tāpēc dzīvi uz-
tver ar rāmumu un atbildību. Aktīvie darba
gadi ir atstāti vienā darba vietā – limonādes
cehā. Ilgu iepriecina savējo veiksmes. Šobrīd
nopietni un aktīvi veic omītes pienākumus.

Anna Vabule – 75

Darba tikums, centība ir dziļi Annā. Pie-
tiek spēka un laika, lai rūpētos par brūnaļu,
kas organizē viņas dienu ritmu. Ar dēlu un
kaimiņu palīdzību, atbalstu ikdienas izaicinā-
jumi ir vieglāki un dot spēku jaunai dienai.

Lilija Tiltiņa – 75

Lilijai pieder silts, maigs, atsaucīgs
smaids – tāda ir arī viņa. Lilija iet līdzī lai-
kam, viņai patīk skaistums – gan dvēseles,
gan apkārtējās vides, ko pati arī rada un at-
fīsta. Lilijai ir svarīgi, lai cilvēki viņai apkārt
justos labi.

*Starp pavasara smaržām, krāsām, vēju, starp darba steigu, plā-
niem un atpūtu, piestājam mirkli lai vēlreiz visi kopā sveiktu mūsu
pagasta ļaudis nozīmīgās jubilejās un uzdāvinātu laiku ar atmiņām,
domām un laba vēlējumiem.*

Anna Lipure – 75

Izpalīdzība, vienkāršums raksturo
Annu, viņa savu ikdienu daļa ar saviem mī-
ļuljiem – sunīti un kaķi – likteņa pabērniem,
ar kuriem Anna daļa savas mājas.

Aija Ķimene – 75

Aiju mūsu pagastā atpazīst kā lielu
rokdarbnieci un kā aktīvu maksšķernieci, kas
sacensībās pārstāv mūsu pagastu. Aija sirds-
mieru gūst vasaras dārza mājiņā, kur katrs
augš sagādā prieku un arī ražu, kam noteikti
ir cita vērtība, nekā veikalā pirktā.

Modris Daugmalis – 75

Zemes kopšana ir Modra aktīvā darba
mūža raksts, kura apjoms šobrīd ir sama-
zināts, bet arvien ir kopā ar lauku darbiem.
Modra liels atbalsts ir sieva Marfā. Modra
draudzīguma tiešums, bez lišķības, liek uz
lietām paskatīties savādāk.

Zoja Antule – 75

Ticība, savi mīļie un ziedi ir Zojas spē-
ka, prieka avots. Zojas pašaplicināšanās
vajadzība ir labi padarīts darbs gan dzīvoklī,
gan pagalmā, gan dārziņā.

Ruta Reinika – 80

Rutas astoņdesmit ir viegls, raīts solis
gan ikdienas darbos, gan svētku deju solī,
optimisms, humors un ārzemju pieredze,
kas dot iespēju plašākam skatījumam, vērt-
tījumam. Šķiet, ka Ruta dzīvo no sirds.

Marija Judīna – 75

Mariju raksturo strādīgums, augsta dar-
ba atbildības sajūta un sirdsmiers. Dažādu
veikto darbu pieredze ir ieguvums un rūdī-
jums dzīvei. Redz darbu, to izdara – darīt
darbu ir viņas būtība. Marijai patīk ziedi,
glīti sakopta māja un pagalmi.

Kārlis Tipainis – 80

Lai cik dzīvē ir bijis pārbaudījumu, tai skaitā izsūtījums un cik vietu iepazīts, tomēr Kārļa sirds pieder dzimtas mājai mūsu pagastā. Šķiet, ka dziesma vienmēr ir bijusi dzīves ceļā līdzī, kas ir spēka un prieka avots ikdienai.

Dainis Putniņš – 80

Dainis dzimis kā sestās paaudzes pārstāvis senču mājās, bet tagad ir atgriezies un dzīvo savas dzimtas mājās. Darbs meliorācijā viņu izvilināja uz laiku atstāt dzimto pusi. Ceļošana ir vaļasprieks, kas paplašina Dainis redzesloku, zināšanas. Meliorācija šobrīd ir aizstāta ar pieredzes gūšanu bišu dravā.

Aina Pūce – 75

Ainu raksturo strādīgums, darba pamatīgums, pacietība un izturība. Ainas dzīvesprieka studijas ir piekalnes dārziņā, puķupods, siltumnīcā. Savējie ir gan aizvējš, gan siltums, gan veldze dzīves ceļā.

Leontīna, Dainis Ārenti – 50 kāzu jubileja

*Prieku kā saules glāstu
Ik rītu no jauna rast,
Un laimi ikdienas stāstā
Alaž nosargāt prast.*

Skaidrīte Petrova
sociālā darbiniece Lolita Tipaine

Turpinājums no 11. lpp.

Pirms 18 gadiem Dābolkalnā ienāca Ēvalds – Sigitas dzīvesbiedrs. Lauksaimniecības mašīnu mehāniķis, Lūznavas tehnikuma absolvents.

Divatā var paveikt daudz. Gan trīs siltumnīcas, gan aveņu un kartupeļu lauks. Vecmāmuļa, mamma, brālis jau Aizsaulē, taču prieku vecākiem sagādā meitas Zane un Anete Annija. Palīgi siltumnīcās, kurām pienākumi sadalīti un prasība – iesākt arvien paveikt līdz galam. (Pašlaik viņas nesapņo mamas un tēva iesākto turpināt, bet Sigita jau arī uzreiz neatrada savu ceļu.)

Darba ir daudz. Sākot no marta mēneša, kad siltumnīcā iesētas puķes, tomāti, tās jākurina, ik pēc 3 stundām jāpieliek malca, arī naktī, lai sals, vēlāk salnas neizposta iesāktos.

Katru sestdienu līdz Jāņiem viņi ved puķu un tomātu stādus uz Ērgļiem, tur jau pazīstami pircēji, bet Madonā pārdevēju vidū lielāka konkurence. Zemnieka un dārznieka darbu ietekmē mūsu mainīgie laika apstākļi, cilvēku pirktspēja.

Tā kā šopavasars maijs sauss, vēl daudz puķu stādu gaida savus pircējus, arī kapu kopšana un ziedu stādīšana kapsētā vēl būs daudz aktīvāka.

„Esmu laimīga, esmu gandarīta, ka mans darbs vajadzīgs ļaudīm,” pauž Sigita smaids. Par savām puķēm viņa zina daudz un var pastāstīt to „noslēpumus” pircējiem.

Lai tev veicas, Sigita!

Laima

Noskan arī Piebalgā

Aprīļa mēneša beigās Vecpiebalgas sieviešu vokālais ansamblis „Lūna” uzaicināja uz sadziedāšanos. Ielūgti bija novada kaimiņu pagasta ansamblis, katrs ar savu „rozīnīti”.

Viss bija ļoti labi noorganizēts, mēs jutāmies tā, kā tiešām gaidītas.

Pēc koncerta notika ansambļu prezentācija. Interesanta un izdomas bagāta saviesīgā daļa pasākuma noslēgumā. Vakara vadītāja visus izkustināja un izlustināja.

Atgriezāmie mājās pozitīvi uzlādētas un dzīvespriecīgas.

Paldies pagasta pašvaldības vadītājam Andrejam Piekalnam par atbalstu ar transportu. Arī šoferītim Gunāram par virtuozu stūres vadīšanu un cilvēcisku attieksmi pret mums. Tāpat paldies ansamblī „Mārtiņrozēs” vadītājai Ivetai Bērziņai, kas vienmēr ir kopā ar mums gan priekos, gan bēdās. Paldies visām ansambļa meitenēm, kas tādos izbraukumos ir draudzīgas, vienotas un saprotošas, jo tad jūtamies kā viena ģimene.

Lai balstiņas tālu skan!

Dzidra

Pateicība

Gribēju pateikt Aronas pagasta pārvaldes vadībai kādu atzinīgu vārdu par to, ka gados vecie pensionāri netiek pavisam aizmirsti. Atceroties reizi piecos gados, tas ir manāmi jūtams.

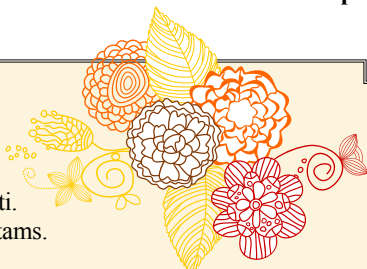
Šādās reizēs gaviļņieki tiek apciemoti tieši viņu dzīves vietās. Tiek sacīti silti vārdi, pasniegti krāšņi ziedi. Vēlēti vēl daudzi dzīves gadi, stipra veselība un tml.

Novēlējumi ne katreiz piepildās, bet tajā brīdī sirdi sasilda noteikti un gribas tiem patiešām noticēt, un justies pacilātiem. Pateicīgiem būt par tiem labo vārdu teicējiem. Tā laimīgā diena paiet ātri. Ziedi vāzēs tik ātri nenovīst, bet sacītie apsveikuma vārdi ir palikuši atmiņā vairākus gadus.

Šoziem labie „rūķīši” bija pagasta pārvaldes priekšnieks Andrejs Piekalns ar darbiniekiem Lolitu Tipaini un Skaidrīti Petrovu.

Ar cieņu, **Milija Rubene**, 85 g.v.
Kusā, Melioratoru ielā, 2016. gada 6. jūnijā

P.s. Ne visos Latvijas novados pensionāru lielās goda dienās „rūķīši” ir tik dāsni!

Tējas pauze...

„Tā saule, mātes degta, nenoriet” – tā mūsu pirmā Ivetas iedotā dziesma pirms 14 gadiem Bija aprīlis, un upēm vaļā krasti, putodamas līst straumes, mūsu pusē bērzi negribīgi dāvina savu sulu spēku. Mazliet neparasti sit sirds krūtīs, un dziesma trīc putna knābī. Rīts aizdedzis liesmas, izaudis cauri dvēselei stīgas un nu skanam akordos daudzbalšīgos. Līdz mežabeļu ziedēšanas laikam vēl kāds mēnesis bija jāpagaida, bet mēs gribējam šajā pavasarī ieiet kopā ar draugiem, ieiet ar smaidu, kāds rodas pēc dziedāšanas novada skatē, ar gaismu, kuru devusi 14 gadus ilgā kopā būšana, un galvenais ar veselību, ko varam lūgt Dievam, mātei dabai un Aronas pagasta plāvām un laukiem. Tāpēc todien ne tikai dziedājām, uzgavilējējām izturīgākajām Mežābelēm, bet arī mācījāmies tautas gudrības kopā mūsu pašu Sarmu Dzeni, kurai var prasīt padomu, kad zāles vairs nelīdz. Un man gribējās katru no manām dziedātājām salīdzināt ar kādu no mūsu Latvijas bagātībām:

Raspoņiņš – Mirdza – Rasaskrēsliņš savu latvisko nosaukumu ieguvis rāsas pilieņu dēļ, kas sakrājas uz auga lapām, bet savu latīnisko nosaukumu „Alchemilla” augs ieguvis no viduslaikiem, kad alķīmiķi raskrēsliņu sakrātos rāsas pilienus izmantoja ceņšoties pārvērst metālu par zeltu. Senatnē rasaskrēsliņiem piedēvēja asiņošanu apturošu, savēlkošu, pretiekaisumu iedarbību. Uzskatīja, ka veicina atkrēpošanos, tonizē gremošanas sistēmas darbību, uzlabo vielmaiņu. Tāpēc Mirdzīte ir ansambļa arhivārs un daiļa auguma īpašniece.

Āboliņš – Ina – apaļš, sārts, dzīvotspējīgs, uzlabo augsni. Grezni izskatās jaunu meitu Jāņu vainagos. Sarkanā āboliņa ziedi. Tā antiseptisko iedarbību novēroja jau senie cilvēki, lietojot gan ārēji – brūču un apdegumu dziedēšanai, gan iekšēji – klepus, kakla sāpju un caurejas apstākļos. Tāpēc Ina, ja mēģinājumā sākas „verbālā caureja” jeb lielā runāšanās, arvien to visu pārtrauc ar vārdiem „davai dziedam, nav laika”.

Pelašķis – Rudīte – pelašķi (aitu dziras, dzelzszāle, tītarzāle) aug sausās plāvās, laukmalās un ceļmalās. Savu īsto spēku iegūst, kad ir ziedos – viens no vecākajiem ārstniecības augiem. Jau no seniem laikiem izmantoti ēstgribas veicināšanai, pret trombozēm, brūču un ievainojumu ārstēšanai, ne par savu, ne ģimenes locekļu ēstgribu Rudīte nevar sūdzēties, mūs lutina ar pašceptām kūkām.

Raudene – Vizbulīte – (labdūša, meža buldurjānis, vēja kaņepe) – Raudas Jāņa dzīviesbiedre – augs izdala patīkamu smaržu, ko saglabā arī pēc žāvēšanas, aug mežmalās, norās, krūmājos, sausos pakalnos. Uzlabo ēstgribu, ir atklepošanas, sviedrēšanas līdzeklis, ārstē rahītu un augoņus. Mūsu labdūša Vizbulīte nereti mūs uzņēmusi savās mājās jautros pasākumos, sameklējusi dziesmu draugus – kolektīvu „Zīle”, Vizbulītes un krusttēva Jāņa

Pasākuma dalībnieki un viesi.

veikalā vienmēr iegādājamijs ko saimniecībā noderīgu.

Liepziedi – Rita – mūsu zemē liepa ir izplatīts augs, tā var saniegt pat 7 stāvu mājas augstumu, bet stumbra diametrs – pusmetru. Koku vecums parasti pārsniedz 100 gadus, tādējādi tas ir pamaļīgs un gudrs koks. Vasaras vidū liepas san, tur bites ņem spēku un saldimi. Liepziedi palīdz izdzīt slimības sviedrējot, to tēja līdz pret nervozitāti, klepu un iesnām. Pamaļīga un gudra ir arī Ritiņa, apgādā mūs ar pienuņu no savas saimniecības nopietnajām gotijām.

Piparmētra – Ineta. Jau Senajā Romā un Grieķijā piparmētra bijusi lielā cieņā tās atsvaidzinošās iedarbības dēļ. Tur cilvēki svētkos paši sevi kronējuši piparmētru vainagiem un galdus pušķojuši piparmētru atvasēm. Piparmētrai piedēvēja nomierinošu, pretspēju un pretiekaisumu iedarbību. Dziedniecībā no auga lapām gatavoja zāļu tēju asinsrites uzlabošanai, sirds asinsvadu paplašināšanai, kuņģa, zarnu darbības traucējumu novēršanai. Ansambļa dziedātājas varētu piparmētru vainagu dāvināt Inetai par strādāt prasmi un gribu savā kuplajā saimniecībā. Saudzē sevi! **Gaiļbiksītes – Inese** – (gaiļiņi, vistkājiņas, paslavas) pirmie pavasara ziedi, veci ļaudis saka, ka gaiļbiksītes ir zelta atslēgas, ar kurām pavasarī atdara durvis siltam laikam, pirmajiem ziediem un zaļajai zālei. No svaigajām lapiņām var gatavot salātus, sakņņus lieto pret bezmiegu, galvas sāpēm, bronhītu. Gaiļbiksītes aug arī ceļmalā pie Ineses mājas, viņa allaž paraugs, kā strādāt savā mājas saimniecībā un audzināt puikas. Figūra???? Pārējām ir uz ko tiekties!

Kļavu ziedi – Ilva – viens no kokiem, kas piemērots sulu iegūšanai mūsu platuma grādos, ir kļava. Taču zāles, kas būtu gatavotas no kļavas, aptiekā jūs neatradīsiet, jo oficiālā medicīna pagaidām šo brīnišķīgo koku ignorē. Toties tautas medicīna kļavu tur godā

un cieņā, jo, pirmām kārtām, tā ir ļoti spēcīgs koks. Piemēram, vācieši kļavu uzskata par vīriešu koku un, kad tikko sāk plaukt jaunās lapiņas, nopļūcot tās, pārbauda, vai lapas pamatnē parādās balta piensula. Ja parādās, tā tad šī kļava ir ārstnieciska, kas pēc vācu tautas medicīnas novērojumiem uzlabo un pat pastiprina vīriešu potenci. Ilva – mūžīgā optimisma un sievišķības savienojums!

Vigrieze – Dzidra – No vīgriezes agrākā zinātniskā nosaukuma „Spirea ulmaria” atvasināts vārds aspirīns, augstā salicilskābes daudzuma augā dēļ. Uzskatīja, ka augs palīdz attīrīt organismu, piemīt nomierinoša iedarbība, mazina reimatisma izpausmes, mazina drudzi, nomierina stresa situācijās, kuras kā jau katrā kolektīvā gadās. Dzidras miers, inteligence bieži nobremzē kādu sulīgu vārdu, ko Lailai gribējies pateikt, gaisums, gudrie padomi, prasme vienmēr būt formā! Nekur jau viņa tālu nav aizgājusi, tikai mazāk padzied un seko līdzī ansambļa darbiem un uztraukumiem.

Meža zemenes – Zane – senatnē dziedniekiem esot bijis teiciens: „Tajā mājā, kurā ēd zemenes, ārstiem nav ko darīt”. Zemeņu sēklas ir atrastas akmens laikmeta celtņu arheoloģiskajos izrakumos. Zemeņu dziednieciskā vērtība bija labi zināma senajiem grieķiem un romiešiem. Literatūrā pirmie ieraksti par zemenēm datēti ar XIII gs. Tibetas medicīnā zemenes uzskata kā līdzekli pret priekšlaicīgu novecošanos, jaunības un ilgdzīvošanas eliksīru. Dziednieciskos nolūkos izmanto meža zemeņu lapas, ogas, saknes. Sasaldētas ogas nezaudē savas dziednieciskās īpašības, aromātu un ir noderīgas diētiskam uzturam visu gadu. Meža zemenes īpaši noder cukurslimniekiem. Jo zemeņu sēkliņas iztīra no zarnām liekos sārnus, kas uzkrājušies ziemas periodā, līdz ar to uzlabojot sirds darbību. Ieteicams lietot sirds slimību, garīgas pārslodzes gadījumos. Zemenes ir vispārārtīts antidepressants. 150 g

ogas ir pietiekošs daudzums, lai uzlabotu garastāvokli. Zane no tiem cilvēkiem, kas dziedot ir laimīgi, priecājamies, ka to pārmanto arī viņas meitenes Maija un Māra.

Ne visas „Mežābeles” dziedātājas var izturēt Lailu, citas maina dzīvesvietu, citas vienkārši grib mierīgi dzīvot mājās, tāpēc mazas piemiņas veltes tiek dāvētas arī tām dziedātājām, kuras kādreiz „Mežābelē” kopā dziedājušas, braukušas uz koncertiem un ballējušas: mūsu Dailītei, Ausmai Galdiņai, Intai Radziņai, Zeltītei un Ligitai.

Svētkos bijām kopā ar pagasta pārvaldes vadītāju Andreju Piekalnu, pie garā galda jautri uzdziedāja sieviešu ansambļis „Mārtiņrozēs”, Zelgauskas „Madaras”, biedrības „Mēs saviem bērniem” vadītāja Elita Badūne ar dziedātāju Lauru un Gerdu. Vistālāko ceļu bija mērojušas Lizuma dziedātājas no ansambļa „Zīle”, ar kurām esam sadraudzējušas, pateicoties mūsu Vizbulītei.

Mēs dažādi varam pateikt to, ko jūtam, to, kas dzīvo mūsos. To, kas mūs priecē vai

skumdina. To, kas mūs satrauc vai mums ir vienaldzīgs. Mēs varam kliegt, sist un nosodīt. Mēs varam ignorēt, noslēgties sevī un paļaut garām. Bet mēs varam arī to izdziedāt. Un varbūt kāds ieklausīsies un sajūtīs jūtu stīgas, varbūt pie kāda aizceļos gabaliņš no mums. Paldies visiem, kas mums tic, palīdz, ir ar mums kopā ikdienā un svētku reizēs! Skanīgu vasaru!

Laila Jēkabsons,
Tradīciju ansambļa „Mežābele” vadītāja

„Mežābele”

Tur pakalnā, kur vecās mājas vieta,
Jau daudzus gadus mežābele aug.
Varbūt no sēkliņas, ko putns knābī nesis,
Bet varbūt stādījis to cilvēks labs.

Un katru gadu tā no jauna
Slīgst balti sārtā ziedu mākonī,
Bet vasarā tā savos kuplos zaros
Daudz zaļu āboliņu izauklē.

Lai rudenī var dāsni augļus dāvēt
Ik vienam, kurš tai garām iet,
Bet ļaudis teic: ir sūri tie, ne saldi,
Un tāpēc tos par sūrābeli sauc.

Sev spēku ābele no zemes smeljas,
Lai pavasarī atkal spētu salapot.
Un nenoticiet tam, kurš vienaldzīgi saka,
Ka tā jau tikai mežābele vien...
(Mirdza Valdburga)

Mežābele – sūra, sīksta, izturīga, neizvēlīga augsnes ziņā, dziesmās apdziedāta un dažkārt noniecināta, aug un kuplo visdažādākajās Latvijas vietās. Pavasaros tā ļaudis priecē ar savu krāšņo ziedēšanu, bet rudenos ar bagātīgu augļu ražu. Un laikam tieši tāpēc vairāki pašdarbības kolektīvi Latvijā izvēlējušies saukties šajā stiprajā vārdā – „MEŽĀBELE”.

30. aprīlā rīts mostas ar sauli un sola labu dienu. Lauteres „Mežābeles” dalībnieces Laila, Rīta, Mirdza, Rudīte, Ilva, Dzidra un Vizbulīte pošas tālākam ceļam uz Latgali. Žēl, ka dažādu pamatotu iemeslu dēļ nepievienojās Ina, Ineta un Inese.

Šodien svētki – Latvijas „Mežābeļu” piektais salidojums. Šo tradīciju 2012. gadā aizsāka Durbes ļaudis, aicinot pie sevis kolektīvus, kuru nosaukums ir „Mežābele”. 2013. gadā ciemiņus pie sevis uzņēma Lauterē, 2014. gadā viesojāmies Jērcēnos, 2015. gadā – Skrundā un šogad 2016. gadā – Žīguros.

Ceļojums sākas labā noskaņojumā, jo mūsu šoferītis Aigars kā vienmēr smaidošs un izpalīdzīgs. Brauciena laikā vērojām dabu, bērzi mazliet iekrāsojušies maigi zaļos toņos, zied blīgznas, baltās vizbulītes. Latgales puse bagāta ar mežiem. Tāpat kā citviet Latvijā, arī Latgalē netrūkst pamestu māju ar aiznaglotām logu ailām, pussabrukušas fermas, kaltes, vietām redzami plaši sakopti tīrumi, zaļo ziemāju

lauki. Ceļā starp Gulbeni un Balviem saimnieki mazdārziņu apstrādā ar zirdziņu. Mūsdienās neparasta aina. Tālāk arvien vairāk mežu ar ceļmalās uzartām joslām – ugunsdrošībai.

Pirmā pietura – Viļaka, kur mūs sagaida gides. Tā kā apskates laiks pilsētā ierobežots, tad ievērojamākas vietas skatījām pa autobusa logiem. Apskatījām baznīcas, izbraucām caur bijušo ebreju kvartālu. Gide pastāstīja par ebreju turību pirms kara un viņu traģisko likteni kara laikā. Pabijām Viļakas ezera pludmalē.

Tālāk dodamies uz Žīguriem. Mūsu ansambļa gide – jauka, smaidoša, atraktīva un enerģijas pilna Žīguru pasta nodaļas prieksniece Lonija, kura rūpējās par mūsu labsajūtu visas dienas garumā. Piebraucot pie Žīguru estrādes, mūs sagaida ar mūziku un „šmakovku”. Gardš, bet stiprs dzēriens! Kopīga bildēšanās pie Žīguru emblēmas. Glīti izkopta bērzu birzaliņa ar balto vizbuli paklāju un trim ievērojamiem dižkokiem estrādes malā. Strap citu – dižajā priedē pamatīgs stārķu pāra pērklis.

Tad tiekam aicināti pusdienās. Divi pamatīgi zupas katli uz uguns kuriem jau sagaida ciemiņus. Pēc gardās un sārtīgās zupas degustējam dažādus ievārījumus, sīrupus, tējas. Vajadzēja atminēt, no kā tie gatavoti. Ļoti garšīgi un neparasti bija liepu un priežu pumpuru sīrupi. Priežu pumpuru – gluži kā konfektes. Neatminams izrādījās ievārījums no balto mežrozīšu ziedlapiņām, krāsas ziņā interesants un garšīgs pīlādžogu ievārījums. Par pareizām atbildēm – balviņas.

Tālākais ceļš ved uz mežkopes Annas Āzes privāti iekārtoto Meža muzeju. Dažādi interesanti eksponāti – meža darba rīki no pirmskara, padomju laikiem līdz mūsdienām.

Vai zināt, kā garšo mežābeļu sula un mežābeļu lapu tēja? Mēs tās nogaršojām muzejā. Pamēģiniet un jums mainīsies attieksme pret it kā necilo mežābeli. Cik gardi meža āboliņi bija manā bērībā pēc rudens salnām! To smarža un garša vēl caur gadiem nāk līdzīd līdz šodienai.

Pēc muzeja apskates dodmies uz Žīguru Kultūras namu, kas skaisti un gaumīgi iekārtots. Varam pārķert kādu ideju sev uz mājām. Neliels atelpas brīdis, mēģinājums kopdziesmai, un „Mežābelei” velītais koncerts var sākties – uzrunas un sirsnīgus apsveikuma vārdus dalībniekiem un viesiem vēltija Viļ-

kas Domes un Žīguru pagasta priekšsēdētāji.

Svētkos piedalās septiņi „Mežābeļu” kolektīvi: Durbes ansambļis, Lauteres tradīciju ansambļis, Jērcēnu folkloras kopa, Skrundas dejojāji, Lielplatones ansambļis, Smiltenes koris, Žīguru folkloras kopa. Joprojām gaidām savā pulkā Inčukalna kori.

Kuplā skaitā vietējie iedzīvotāji ar skaļiem aplausiem sveica katra kolektīva sniegumu. Kopīgā dziesma „Mežābeļu himna”. Tās autore Santa Mežābele pagodināja ar savu klātbūtni un teica pateicības vārdus. Vētraini aplausi lika himnu atkārtot vēlreiz.

Seko saviesīgs vakars ar Latgalei tik raksturīgo dāno galdu krājumu. Tika uzsauciti tosti 5 gadu jubilejā. Deju ritmos ievadīja Viļakas kapela „Atzele”. Jautras un sirsnīgas dziesmas, piparotas anekdotes lika kājām kustēties straujos deju ritmos. Bet tā jau mēdz būt, ka svētki beidzas un jāpošas mājupceļam.

No kultūras nama tiekam izvadīti ar malku orģinālās „šmakovciņas” un neparastu proļām vadīšanas dziesmu. Vārdus ātrumā neatcerējos, bet piedziedājums interesants – šiškin, miškin, maruškin, pojehaļi domoj, šiškin, miškin, maruškin, tam budet nam teplo... Doma laikam tāda, paciešojies un dodies mājās! Nekur jau nav tik labi kā savās mājās.

Pēc jauki pavadītas dienas sākās mājupceļš. Ko iegūstam no „Mežābeļu” salidojumiem? Satiekamies ar visas Latvijas „Mežābeļēm”, gūstam pozitīvu lādiņu, jaunus draugus un atklāsmi, ka mūsu pašu mīļā Latvija ir skaista un neiepazīta. Kāpēc tiekties pēc svešām zemēm, ja tepat līdzās mums ir jauki, atvērti un sirsnīgi cilvēki, kurus vieno dziesma, dejas un darboties prieks jebkurā vecumā bez ierobežojumiem.

Sirsnīgs paldies Žīguru ļaudīm par viņu sirsnību, labestību, laipno uzņemšanu. Vismīļākais paldies mūsu gidei – Lonijai. Paldies mūsu pagasta pārvaldes vadītājam Andrejam Piekalnam par sarūpēto transportu. Šoferītim Aigaram par atbalstu, humoru un ļoti prātīgu braukšanu.

Visiem „Mežābeļu” dalībniekiem vēlū labu veselību, veiksmi un uz tikšanos nākamajā 2017. gada salidojumā Smiltēnē!

Mirdza Valdburga,
Lauteres „Mežābeles” dalībiece

STĀRĶA NESUMS

*Kāpēc diena tik gaiša,
Vai pavasarī snidzis sniegs?
Pāri mājām stārķis laižas –
Balta svētība un prieks.*

(J. Osmanis)

Aronas pagastā reģistrētie jaundzimušie:

PAULA ROMAŅUKA dzimusi
09.05.2016. vecākiem Sergejam
Romaņukam un Ilonai Delikatnajai,

RŪDIS ZARIŅŠ dzimis 02.06.2016.
vecākiem Alvim un Laurai Zariņiem.

NEPALIEC MĀJĀS

Jāņa diena, Jāņa diena,
Šis pats Jāņu vakariņš;
Ciema ļaudis danci vedā
Apkārt kuplu ozoliņu.

Visi Jāņa bērni aicināti uz Līgo nakts balli Kusas estrādē

23. jūnija vakarā no plkst. 23.00!
Par dančiem gādās grupa „Ķirmji”
Ieeja brīva

16. jūlijā plkst. 18.00
Lauteres kultūras namā

amatierteātra „Aronieši” pirmizrāde

Jukuma Paļeviča luga 4 cēlienos
„PREILENĪTE”.
Režisore Laima Vanaga.
Ieejas maksa 1,50 EUR,
bērniem ieeja brīva

Sestdienas talkā Aronas pagastā:

- PII „Sprīdītis” sakopa Dārznīcas kalnu,
- Vidējās paaudzes deju kolektīvs at-
brīvoja no krūmiem, iztīrīja Aronas pagasta
peldvietu pie Lielā Līderes ezera.

Viesienas bibliotēka un Lauteres kultū-
ras nams organizēja Līderes vecās kapsētas
sakopšanu.

Kusas pamatskolas un Aronas pagasta
pārvaldes darbinieki sakopšanas darbus bija
veikuši jau dienu iepriekš – piektdienā.

Paldies visiem, kas piedalījās sava pagas-
ta un savu māju apkārtnes izdaļošanā!

Talkā piedalās Zariņi ģimene – Agnese,
Laura un Vilnis.

Noteikti apskatiet! Būs interesanti!
Bērmudārza telpās apskatāma

JĀŅA RUŅĀ

Fotogrāfiju kolekcija par Kusas ciemata celtniecību un cilvēkiem

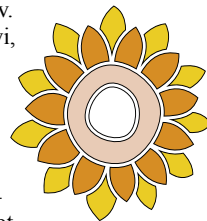
60-tie, 70-tie, 80-tie gadi.
Ieeja pa pagasta pārvaldes durvīm otrajā
stāvā pa kreisi.

Apkopoja un izvietoja S. Čurkste.
Paldies jums, Jāni un Silvija!
Silvijas telefona nr. 26200599

Paldies avīzes veidotājiem –
Inai, Lailai, Aina, Rudītei
paldies rakstu autoriem!
Nākošais avīzes numurs – pēc 15.09.

Visi piederam
Plašajai pasaulei.
Bet visupirms
Piederam paši sev.
Tikai, iemīlot sevi,
Spējam pasaulē
Visu mīlēt,
Paceļot sevi,
Citiem celties
Varam palīdzēt.
Ielaižot gaismu –
Citiem gaismu dot.

(Brigita Debeļska)

Ar amatierteātra „Aronieši” J. Paļevi-
ča lugas „Preilenīte” pirmizrādi 16. jūlijā
noslēgsies pagasta pašdarbības kolektīvu
aktīvā darba sezona. Paldies visiem kolek-
tīviem par piedalīšanos pagasta pasākumos,
paldies par piedalīšanos novada rīkotajās
skatēs, kur sasniegti labi rezultāti – tautisko
deju kolektīvs un tradīciju ansamblis „Me-
žābele” ieguva 1. pakāpes diplomus.

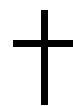
Visi kolektīvi piedalījušies arī kaimiņu
pagastu un novadu rīkotajos pasākumos,
tādējādi rodot sev jaunus draugus un nesot
Aronas pagasta vārdu ārpus tā robežām.
Deju kolektīvs dejojis Vecpiebalgā, Tau-
rupē, Madonas pilsētas svētku Deju ma-
ratonā, „Mārtiņprozes” viesojušās Vecpieb-
algā, „Mežābele” apciemoja vecos ļaudis
Madonas, Sausnējas un Ērgļu pensionātos,
tikās ar citām „Mežābelēm” Vīlākas
piektajā „Mežābeļu” saietā Viļakas novada
Žiguros. Amatierteātra iestudējums vē-
rojuši gandrīz visos mūsu novada kultūras
namos, kā arī Gaigalavā, Variešos, Vietlavā,
Nagļos, Inešos. Ar savām atraktīvajām de-
jām skatītājus priecējušas līniju grupas „Chil-
li step” meitenes.

Paldies pašdarbības kolektīvu dalībnie-
kiem un to vadītājiem par ieguldīto darbu
un atsaucību! Novēlu jauki pavadīt vasaru
un ar jauniem spēkiem un idejām sagaidīt
nākamo darba cēlienu.

Rudīte Prikule,
Lauteres KN direktore

MŪŽĪBAS BALSS

*Par pūku vieglāka
Nu dvēselīte Tava
Pie eņģeļiem
Uz debess dārziem iet...*
(K. Apškrūma)

Reģistrētie mirušie

Irita Štrause mirusi 06.04.2016.
43 gadu vecumā,
Anita Zariņa mirusi 11.04.2016.
80 gadu vecumā,
Agnese Zelča mirusi 25.04.2016.
85 gadu vecumā,
Auseklis Miezājs miris 28.04.2016.
90 gadu vecumā,
Anda Sprice mirusi 07.06.2016.
74 gadu vecumā.

ARONAS PAGASTA VĒSTIS

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevēja adrese: Aronas pagasta
pārvalde, Kusa, Melioratoru iela 3,
Madonas novads, LV-4847
Avīzes redaktore – Laima Vanaga,
palīgi: Ina Cimere, Aina Spūle,
Rudīte Prikule, Dzidra Petrova,
Valda Aroniete,
Lolita Tipaine, Laila Jēkabsons.
Reģistrācijas apliecība Nr. 310.
Metiens 400 eks.

Par rakstu saturu un faktu precizitāti
atbild raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona,
Saieta lauk. 2, LV-4801